

Recunoașteți ziua și mesajul ei
(Recognizing Your Day and It's Message)

26 iulie 1964
Jeffersonville, Indiana, SUA

Bună dimineța, prieteni. Să rămânem o clipă în picioare.

Scumpe Dumnezeu, noi ne-am oprit puțin din vâltoarea acestei vieți ca să primim ceea ce ne-ai pregătit pentru minutele și ceasurile următoare, ca să-Ți aducem slavă și onoare, să predicăm Cuvântul Tău și să Te cunoaștem mai bine. Pentru aceasta ne-am adunat astăzi aici. Îți mulțumim Dumnezeule, că există oameni care sunt dornici și pregătiți să vină și să asculte. În ciuda situației și a timpului în care trăim, ei totuși cred. Noi Îți mulțumim pentru ei.

O, Dumnezeule, Îți suntem mulțumitori pentru marea Ta putere de vindecare și pentru făgăduințele din Cuvântul Tău. O, cum ard inimile noastre, când auzim aceste mărturii! Tot felul de dureri au venit peste oameni, dar Tu i-ai vindecat prin harul și puterea Ta, conform făgăduinței Tale. Acum ei sunt aici, depun mărturie și laudă pe Dumnezeu. Noi Îți mulțumim pentru aceasta. Dorim să ascultăm mesajul pe care ni l-ai pregătit Tu pentru acest ceas. Atunci când citim Cuvântul Tău, Te rugăm să ne dăruiești contextul despre ceea ce noi citim. Fie ca voia Ta să se facă în toate lucrurile. Noi o cerem în Numele Domnului Isus. (Puteți să vă așezați).

Este un prilej minunat, ca să fim azi aici. Eu sunt așa de bucuros pentru voi toți. Fratele Wood, fratele Roy Roberson și mulți alți frați au lucrat mult în ultimele zile ca să pregătească această clădire pentru acest prilej, cu aerisirea necesară, pentru că ei au văzut cât ați suferit duminica trecută. Au avut ceva bani în casieria comunității, s-au pus pe treabă, folosind banii dăruți de oameni, ca să ședeți mai comod în timp ce ascultați mesajul. Astăzi este cu mult mai bine și mai răcoare. Îi mulțumim lui Dumnezeu și vouă pentru această posibilitate.

Eu mă bucur că îl văd pe fratele Roy Borders aici. El a vrut să rămână azi aici în spate, dar eu i-am spus să se așeze cu scaunul lui lângă ceilalți predicatori. Însă el nu a făcut-o. După cum știți cu toții, fratele Borders este reprezentantul nostru pe câmpul misiunii. Eu sunt

bucuros că-l văd pe fratele Borders și pe mulți alți predicatori și prieteni în mijlocul nostru.

Când ne-am gândit în cursul săptămânii la această întâlnire, eu am zis: „Dacă voi ajunge duminică acolo, atunci voi pomeni pe fiecare predicator și pe ceilalți prieteni în parte.” Dar când ajungi aici, ești așa de ocupat cu mesajul, încât uiți aproape tot ce vroiai să faci.

De luni într-o săptămână trebuie să mă întorc în Arizona, pentru că cei mici trebuie să fie la început de școală în Tucson. Apoi mă întorc aici. Soția mea trebuie să fie din timp acolo, pentru a-i înscrie pe copii cu două săptămâni înainte de a începe școala. Apoi mă voi întoarce aici.

Acesta este concediul meu. După cum știți, eu am predicat din luna decembrie până în iulie. Dacă voiește Domnul, acesta va fi timpul meu de odihnă și de concediu, în caz că nu vine vreo altă chemare de undeva. Eu mă duc la vânătoare.

Dar dacă Domnul mă va chema la altceva, nu este rău nici asta. Dumnezeu este întotdeauna pe locul întâi, și eu doresc să-I dau prioritate. Și voi doriți lucrul acesta. Dar dacă nu vine vreo chemare anumită și va fi voia Lui, atunci mă voi duce două luni la vânătoare ca să mă odihnesc.

Voi nu înțelegeți, iar lumea nu va ști niciodată prin câte trec eu. Este o astfel de presiune. Nu este de mirare, când Domnul a spus către ucenicii Lui, când a umblat cu ei: „Veniți la o parte într-un loc liniștit și vă odihniți.” Eu înțeleg aceasta mai bine pe zi ce trece, căci anii mei se înmulțesc. Dacă îmbătrânești înțelegi asta. Voi ați auzit că pastorul nostru a spus: „Amin.” Noi înțelegem că nu mai suntem tineri după ce am trecut de 50 de ani. Noi avem nevoie de timp și de liniște.

Suntem așa de mulțumitori pentru mărturiile pe care le-am auzit înainte. Soția mea a fost ieri la doamna Woods, când oamenii au venit din Alabama și au povestit despre acele lucruri mari, pe care le-a făcut Domnul în acele adunări, unde copii mici au fost vindecați și s-au întâmplat multe altele. Ar dura mult dacă am povesti totul pe rând.

Acum îmi aduc aminte de ceva. Eu cred că cineva mi-a spus, că sora Larsen a fost acum două duminici aici cu un copil mic. Eu nu știam nimic despre aceasta, dar probabil este un nepoțel de-al ei care va fi binecuvântat. Ea a adus copilul din Chicago până aici. A fost foarte amabilă cu noi; o respectăm foarte mult. Ea a adus un copilăș din

Chicago ca să fie binecuvântat. Asta a durat un timp, dar ea a considerat ca un lucru de preț, ca micuțul să fie dăruit Domnului. De aceea eu o rog pe sora Larsen să vină în față cu copilul, în timp ce eu vorbesc, pentru a fi binecuvântat. Până vine sora, vreau să mai spun că niciodată nu mi-a fost așa de greu ca să pregătesc un mesaj, însă ieri seară l-am primit. În toată săptămâna m-am retras în camera mea când mă întorceam de la vizite, căutând ceva potrivit pentru ceasul acesta. Dar nu-mi venea nimic în gând. Ieri am coborât în pivniță; mi-era foarte cald, de aceea m-am așezat în pivniță. Eu am luat Biblia și am vrut să citesc, dar m-a cuprins somnul. Apoi m-am sculat, am băut un pahar cu apă și am încercat să-mi revin, ieșind afară. Am mers puțin încolo și înapoi. Apoi m-am așezat pe trepte.

Cineva a trecut pe acolo și m-a văzut cum ședeam pe trepte fără cămașă. Era foarte cald. Ei mi-au făcut semn, dar eu nu am înțeles dacă m-au salutat pe mine. Poate au fost dintr-un sat sau dintr-un oraș. Ei m-au salutat, dar eu eram așa de adâncit în gânduri, încât i-am observat abia după ce trecuseră. Eu i-am salutat la rândul meu, făcând semn.

Ieri seară m-am urcat în mașină și am plecat în direcția Charlestown cu speranța că voi primi ceva. Se părea că Domnul vrea să-mi spună ceva, dar Satana încerca să mi se pună în cale, ca să mă oprească de la aceasta. Eu mă gândeam: „Dacă el face aceasta, atunci eu aștept mai departe. O să bat atâta timp la ușă până când El îmi va deschide ușa.” Nu demult s-a întâmplat ceva; a fost la scurt timp după ora șapte. Eu mă sculasem cam de dimineață. Ieri am fost puțin bolnav. Am mâncat porumb, dar din cauza căldurii nu mi-a făcut bine, iar eu încercam să scap de greața aceea.

Dar azi dimineață, către ora opt, mi-a apărut un text biblic care m-a pus în uimire. Apoi am urmat firul și legăturile din Sfânta Scriptură, terminând doar acum câteva minute. Deci este posibil ca Dumnezeu să aibă în dimineața aceasta un mesaj pentru noi, mesaj pe care Satana dorește să-l țină departe de noi.

Dorești să aduci copilașul aici, soră Larsen? (Fratele Branham binecuvântează copilul). Dumnezeu să fie cu voi și să vă ajute.

Duminica trecută v-am chemat la două servicii divine și anume: înainte de masă și seara. Este greu pentru voi. Eu am aflat că unii dintre voi au călătorit de departe, iar dimineața următoare au lipsit de la

serviciu. Totuși vă fac de cunoscut de acum serviciile divine pentru duminica viitoare, chiar dacă trebuie să ne despărțim pentru o săptămână. Unii vor rămâne probabil pentru deseară. Desigur, mulți din voi. Cine ar dori să avem mai bine deja în seara aceasta serviciul divin? Cine dorește abia duminica viitoare? Ridicați mâinile! Părțile sunt egale.

Mesajul pentru azi e lung, dar eu nu știu cum am putea face altfel. Eu știu că am participat aici pentru stabilirea rânduielii în biserică, dar poate ați observat că am zis că aceasta nu are valabilitate atunci când se înregistrează predici pe bandă. Aceasta se înregistrează pe bandă. Poate ar trebui să venim în seara aceasta, și la fel duminica viitoare, dacă Domnul voiește. Dacă în săptămâna aceasta nu primiți nici o veste, atunci să veniți și duminica viitoare. Eu nu vă chem de două ori cu plăcere, dar simt că ne rămâne doar un timp scurt. Gândiți-vă, dacă timpul mai continuă, noi nu vom mai avea mult timp acest prilej. Ceva se va întâmpla: sau legea ne va opri, sau Satana se va vârf printre noi și vă va împrăștia. Așa a fost întotdeauna. Ceva se va întâmpla. De aceea să răscumpărăm orice minut în care suntem împreună.

Voi toți care trebuie să vă întoarceți în seara aceasta, vă spun că va fi ca și în ultima duminică. Eu am adus atunci un mesaj scurt. Dacă doriți să aveți banda, noi v-o trimitem cu plăcere, dacă trebuie să vă întoarceți azi acasă. Dacă nu, atunci voi predica și în seara aceasta, dacă voiește Domnul.

Ieri sau alaltăieri am găsit o notiță, pe care am scris-o mai de mult din propria memorie. În această notiță se aflau două mesaje, unul se numea: „Puțuri crăpate”, iar celălalt: „A semăna vânt și a recolta furtună.” Simple mesaje evanghelice. Dar în dimineața aceasta ne ocupăm de probleme de învățătură. În seara aceasta voi vorbi apoi despre puțuri crăpate sau despre a semăna vânt și a recolta furtună.

Acum doresc să citesc din Sfânta Scriptură. Vă simțiți bine? Atunci spuneți: „Amin.” Așa e bine. Deschideți Bibliile voastre la prorocul Osea; noi vrem să citim unele versete din cap. 6. Să ne ridicăm în picioare.

Scumpe Doamne, noi nu suntem vrednici să luăm această carte în mâinile noastre, pentru că noi citim în această Scriptură că nimeni în

cer și pe pământ, nici sub pământ nu a fost vrednic să deschidă cartea și să privească înăuntru. Dar apoi a venit Unul care semăna cu un Miel, care a fost jertfit. EL a luat cartea pentru că a fost vrednic și a deschis pecetele ei. În dimineața aceasta privim spre El, ca să ne descopere conținutul și contextele acestei cărți, pentru că este Cartea Răscumpărării. Toți cei răscumpărați sunt scriși în această carte. Doresc ca noi toți să ne găsim în această dimineață locul corespunzător timpului în care trăim. Noi ne rugăm pentru aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Să citim din prorocul Osea cap. 6:1-11.

„Veniți, să ne întoarcem la DOMNUL. Căci El ne-a sfâșiat, dar tot El ne va vindeca; EL ne-a lovit, dar tot El ne va lega rănilile. EL ne va da iarăși viața în două zile; a treia zi ne va scula, și vom trăi înaintea Lui. Să cunoaștem, să căutăm să cunoaștem pe DOMNUL. Căci El se ivește ca zorile dimineții, și va veni la noi ca o ploaie, ca ploaia de primăvară, care udă pământul!” Ce să-ți fac, Efraime? Ce să-ți fac, Iudo? Evlavia voastră este ca norul de dimineață, și ca roua care trece curând. De aceea îi voi biciui prin proroci, îi voi ucide prin cuvintele gurii Mele, și judecățile Mele vor străluci ca lumina! Căci bunătatea voiesc, nu jertfe, și cunoștința de Dumnezeu mai mult decât arderi de tot! Dar ei au călcat legământul, ca oricare om de rând; și nu Mi-au fost credincioși atunci. Galaadul este o cetate de nelegiuiri, plină de urme de sânge! Ceata preoților este ca o ceată de tâlhari, care stă la pândă, săvârșind omoruri pe drumul Sihemului; da, se dedau la mișelii. În casa lui Israel am văzut lucruri grozave; acolo Efraim curvește, Israel se spurcă. Și ție, Iudo, îți este pregătit un seceriș, când voi aduce înapoi pe robii de război ai poporului Meu!”

Doamne Isuse, descoperă-ne prin Duhul Sfânt conținutul și legătura necesară, care este după voia Ta, în timp ce noi Te așteptăm în continuare, în Numele Domnului Isus. Amin.

Tema mea din această dimineață sună astfel: „Recunoașteți ziua în care trăiți și mesajul ei.” Duminica trecută noi am vorbit despre „Sărbătoarea trâmbițelor.” Eu doresc acum să priviți puțin în împărțirea timpului lui Dumnezeu pentru Israel.

Noi vrem să procedăm azi ca într-o lecție duminicală, pentru că eu doresc să recunoașteți timpul în care trăim și să înțelegeți totul. Așa

cum puteți vedea, timpul este pe cale să se sfârșească. Chiar din cauza aceasta **ar trebui să recunoașteți timpul și ceasul, la fel semnul și mesajul pe care trebuie să-l primiți.**

Duminica trecută am vorbit despre ultimele șapte trâmbițe din Biblie și am încercat să predic despre acestea. Eu am crezut că și acestea vor apare în descoperire, exact ca și pecețile. Dar pe urmă am observat că la deschiderea fiecărei peceti s-a întâmplat de fapt ceva deosebit.

Atunci când am vorbit despre cele șapte Biserici, totul a fost atât de desăvârșit, încât însuși Duhul Sfânt a venit în mijlocul nostru și a confirmat. Evenimentul a fost publicat în ziare și a fost răspândit în întreaga țară. EL a arătat-o pe lună și pe cer. Săptămâni și luni înainte de a fi avut loc, El ne-a arătat totul desăvârșit... cum va fi totul. EL ne-a făcut-o de cunoscut aici în capelă. EL ne-a făcut de cunoscut desfășurarea lucrărilor în timp. EL le-a arătat în lună și soare. Chiar și în relația între națiuni din timpul acesta, El a făcut-o de cunoscut atunci când ierarhul din Roma a călătorit în Palestina. Se pare că a fost primul papă de la Petru încoace, despre care ei spun că ar fi fost primul papă. Totul a fost deosebit de puternic. Încă înainte de deschiderea pecetilor care au ascuns toate acele taine, eu am desenat pe tablă pe baza unei vedenii cele șapte epoci ale Bisericii. Dumnezeu știe ca nu am știut că după un an și șase luni El va confirma totul prin luna de pe cer și că ziarele o vor publica în întreaga țară. Eu nu am știut lucrul acesta. Nu am știut nici faptul că va exista o eclipsă tainică de lună care simbolizează de fapt epoca Laodicea. Ziarele au publicat doar cele șase epoci, pentru că epoca aceasta este cu totul întunecoasă.

Ați înțeles importanța duhovnicească? Dumnezeu a arătat-o pe cer. Atunci când eu am spus-o aici pe pământ, am mai lăsat așa cum puteți vedea în desenul acela, încă o parte luminoasă. Așa va fi înainte ca cei aleși să fie chemați de pe pământ. De aceea am desenat în felul acesta epoca a șaptea a Bisericii. Dar după ce Dumnezeu a arătat totul pe cer, epoca arăta întunecoasă. Poate că aceasta arată că ultimul este deja chemat afară din epoca Laodicea. Noi nu știm asta. Despre asta se poate ține o predică.

Dar să observați mai departe, înainte de deschiderea pecetilor despre care eu nu știam ce vor conține, El a vorbit aici în capelă și m-a

trimis la Tucson, Arizona. Eu v-am spus tuturor ce se va întâmpla. Aici avem un om în mijlocul nostru care a fost de față și a trăit evenimentul ca și mine, exact așa cum s-a vorbit dinainte aici în capelă. Șapte îngeri urmau să vină. Ziarele și revistele din toată țara au publicat-o: o lumină tainică în forma unei piramide, așa cum o desenasem și cum v-am arătat-o, s-a ridicat de pe loc, acolo unde au stat îngerii. Lumina a ajuns la o înălțime de circa 40 km și o lățime de aproape 50 km. Lumina s-a ridicat deasupra Tucsonului, Arizona, unde a avut loc evenimentul, dar a fost vizibilă și în celelalte state. Eu nu vreau să vă impun aici ceva, dar Dumnezeu vrea să ne facă de cunoscut importanța duhovnicească a acestui ceas.

Mesajul următor după eveniment a descoperit cele șapte peceti, care au conținut tainele ascunse ale Bibliei, învățăturile care sunt acum atacate cu vehemență de lumea întreagă și pe care le declară a fi greșite.

În Arizona ei au făcut acum niște benzi, pentru a prezenta niște lucruri pe care eu le-aș fi spus, pe care de fapt însă nu le-am spus. Dar gândiți-vă numai la vedenia și evenimentul din Arizona. Biblia spune că ar fi mai bine pentru cineva să-și lege o piatră de moară de gât. Biblia vă avertizează să nu scoateți sau să adăugați un cuvânt; fie el predicator sau orice ar fi. Oamenii prezintă tâlcuirile lor proprii despre Cuvântul care a fost dat, spunând lucruri pe care eu nu le-am spus. Acesta nu este Cuvântul meu, este Cuvântul Lui! *„Dacă cineva adaugă sau scoate ...”!*

În vedenie i-am văzut pe acești proroci, așa cum v-am prezentat-o acum câteva duminici. Totul va fi exact așa. Am spus: „Așteaptă.” Atâta timp cât m-am luptat eu împotriva, Dumnezeu nu a putut să lupte. Noi vrem să lăsăm totul în seama Lui. EL poartă de grijă.

Duminica trecută am predicat despre zilele acelea de sărbători. Între serbarea trâmbițelor și ziua de Rusalii era un timp mai lung. Până la Rusalii erau exact 50 de zile. Rusalii înseamnă 50, și atunci era strânsă recolta, cele dintâi roade. Cele dintâi roade erau un simbol spre cele dintâi roade ale Duhului Sfânt, care urma să fie turnat peste oameni. Noi știm că neamurile au devenit părtașe ale acestor 50 de zile în care Dumnezeu a scos un popor din mijlocul lor pentru Numele Său. Serbarea Rusaliilor. Noi am trecut prin această serbare lungă a Rusaliilor. În aceste 50 de zile se încadrau exact 7 sabbate. Cele 7 sabbate

simbolizează cele șapte epoci ale Bisericii în care El scoate un popor dintre neamuri pentru Numele Său, în timpul acestei serbări a Rusaliilor. La sfârșitul celor șapte sabate urma să fie o zi de împăcare, în care să răsunе trâmbițele. Trâmbițele urmau să anunțe un post, pentru că în ziua aceasta trebuia adusă jertfa de ispășire. Noi am constatat că cele șapte trâmbițe se referă numai la Israel.

Domnul nu mi-a permis să predic despre cele șapte trâmbițe. Eu am intenționat să anunț că voi predica despre cele șapte trâmbițe; pregătisem chiar și localurile pentru adunări. Dar eu am spus: „Ceva mă oprește totuși de la lucrare.” Dar Billy a lucrat mai departe cu noi la instalația de aerisire ca s-o terminăm, pentru că în 8-10 zile urma să predic despre cele șapte trâmbițe. Noi închiriasem pentru această temă auditoriul școlii. Dar Duhul Sfânt nu mi-a îngăduit-o dintr-un motiv necunoscut de mine. Eu m-am întrebat de ce. Apoi i-am spus soției mele: „Eu mă duc în cameră ca să mă rog.” În sinceritate m-am rugat Domnului. EL mi-a descoperit că trâmbițele răsună în timpul pecetii a șasea și că eu predicasem de fapt despre aceasta. Vedeți, totul este mâna supranaturală a lui Dumnezeu. Trâmbițele se referă la Israel, iar noi am vorbit despre acestea în pecetea a șasea care se referă la timpul de strâmtoare care vine peste Israel.

Timpul neamurilor este simbolizat prin serbarea Rusaliilor. Toate trâmbițele răsună în timpul pecetii a șasea. Noi am amintit despre aceasta, duminica trecută în predica: „Sărbătoarea trâmbițelor”, în caz că doriți s-o ascultați. Ce scop urmau să aibă aceste trâmbițe? Să-i împingă pe toți evreii în patria lor, aducându-i din lumea întreagă. Ei trebuie să fie acolo. Prin deschiderea pecetilor noi știm că cele șapte trâmbițe vor răsună în pecetea a șasea.

Prin mesajul îngerului al șaptelea, trebuia să fie deschisă taina pecetilor. Răsună din nou chemarea către lucrătorii din ceasul al 11-lea, care vor primi aceeași răsplată ca și acei lucrători din primul ceas. Aceasta ne-a învățat Domnul Isus. EL a vorbit despre lucrătorii care au fost chemați în via stăpânului în zorii zilei. Ei urmau să primească plata zilnică în valoarea unui dinar. La amiază au mai venit și alți lucrători. Chiar și în ceasul al 11-lea, în ultimul ceas al zilei, au fost chemați lucrători în vie, primind aceeași plată ca și cei ce lucraseră de dimineață. Totul este desăvârșit. În ziua de Rusalii s-au ridicat

mesagerii primului ceas, vestind adevărul Evangheliei. A urmat o epocă a întunericii în care ei au fost opriți. La amiază au apărut Luther, Wesley și alții. La sfârșit trebuia să apară și mesajul serii prin care să primim aceleași lucruri ca și cei de la început. Mesajul serii trebuie să restituie aceleași valori și să reșeze totul în starea originală.

Vă amintiți de vedenia pe care am avut-o în ultima săptămână? O privire de ansamblu despre Mireasă. În vedenia aceasta am văzut cum pășește o mireasă drăgălașă. Eu nu mă gândisem la așa ceva; ședeam doar afară privind drept înainte. Apoi a venit Mireasa. Lângă mine am auzit un glas zicând: „Aici este o prezentare a Miresei.” Apoi ea a trecut pe lângă mine. Eu observasem că ea este tânără și drăguță. Ea avea un pas foarte frumos, nu ca în marș, însă grațios și feminin, așa cum pășește o femeie. Ea a venit așa dintr-o parte spre mine, a trecut prin stânga mea și apoi a dispărut din privirea mea.

Apoi El m-a îndreptat spre dreapta și mi-a arătat fiecare Biserică, cum a apărut în fiecare epocă în parte. O, ce vulgar! Ultima a fost aceea din epoca Laodicea. Ea era condusă de o vrăjitoare. Ele au fost așa de imoral îmbrăcate, au arătat așa de neserioase și pășeau în pas de twist și rock'n roll. Femeile acestea pășeau în pas de twist și țineau doar o hârtie gri în fața lor, așa de fățarnice. Gri este între alb și negru; este o culoare înșelătoare. Această hârtie o țineau în fața lor – așa cum sunt „fustele” acelea franjurate din Hawai cu care se ține dansul ploii. De la talie în sus, ele erau dezbrăcate de tot. Ele pășeau în pas de twist și se mișcau după această muzică. Atunci când se apropiau de mine s-a spus: „Aceasta este Biserica!”

După ce a trecut de mine, inima mea era aproape să se oprească. Eu m-am gândit: „Dacă aceasta este ceea ce vrem să prezentăm ca mireasă înaintea lui Hristos... Ce străduință și muncă s-au depus pentru a prezenta lui Hristos o mireasă, iar acum o astfel de prostituată să fie mireasa lui Hristos!” Aceasta m-a îmbolnăvit în interiorul meu.

Când a trecut pe acolo pe unde ne aflam, se acoperea doar cu o hârtie gri. Ea se sucea și se învârtea în timpul mersului de pe o parte pe alta ca în dansurile moderne pe care le avem astăzi. Purtarea ei era pe deplin vulgară și imorală în timpul mersului.

Eu nu sunt răspunzător pentru aceste lucruri, eu pot să spun numai ceea ce am văzut. Dumnezeu este judecătorul meu. Aceasta era

biserica din Statele Unite. Așa cum treceau prin fața mea, vedeam că spatele lor nici nu era acoperit. Mie mi s-a făcut rău și m-am simțit bolnav.

Apoi El a spus: „Mireasa va veni încă odată să se prezinte.” Apoi a venit Mireasa! Ea arăta exact ca și prima de la început. Inima mea sârea de bucurie, pentru că știam acum că va exista o Mireasă care va la fel de îmbrăcată și de arătoasă ca și cea de la început. Aceasta trebuie să fie chemată afară. Eu știu că acesta este adevărul. Dacă aceasta nu corespunde, atunci fiecare vedenie pe care am avut-o în trecut este greșită. Dar fiecare din voi știe că tot ceea ce ne-a spus El vreodată, a fost adevărat. S-a împlinit.

Puteți să vedeți cât de murdară este această biserică modernă care se autodenumește „biserică”?

Fratele Ruddle, un frate scump care stă acolo lângă perete, a spus nu demult, că el vede totul ca un vlăstar la viță. Noi am vorbit nu demult despre această temă. Fratele Ruddle era neliniștit despre starea timpului și a duhului în biserici și cum cedează totul. Predicatorii de pretutindeni vin la interviuri și întreabă: „Ce s-a întâmplat, frate Branham? Ce s-a întâmplat?” Fratele Ruddle a întrebat: „Trăiesc aceste comunități din duhul Satanei sau din ce?”

Eu i-am răspuns: „Nu, vlăstarul trăiește din puterea viței.” Chiar și o creangă de lămâi va crește într-un portocal, dar nu va produce portocale, deși trăiește din puterea de viață a pomului. Tot așa este și cu așa-zisa biserică, doar un vlăstar introdus care trăiește sub numele unei religii și sub numele unei comunități. Catolicii și protestanții sunt doar vlăstare care își trag puterea din viță, și totuși poartă roada a ceea ce sunt, pentru că nu s-au pocăit. Ei nu făceau parte din planul original al lui Dumnezeu. De aceea ei trebuie să respingă Cuvântul și să producă o altă roadă. Pomul original și rădăcinile lui au fost rânduie să producă portocale în portocal. Isus a spus: „Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele.”

Dar dacă pomul acesta va produce o altă mlădiță prin puterea sa, aceasta va produce roada originală. La sfârșitul viței, în timpul de pe urmă, trebuie să apară o restituire a tuturor acestor lucruri. O restituire trebuie să vină, lumina serii, pentru a lumina totul și să le așeze la locul lor. Dar mlădița va ieși din viță, nu dintr-o denominație altoită, ci va fi un produs original al Cuvântului. Spre timpul serii va apare. Va fi

lumină spre seară. Pentru coacere este nevoie de lumină. Vedeți cât de desăvârșită este Scriptura? Este o zi care nu este numită nici zi, nici noapte. Fără soare nu se coace nici o roadă. Indiferent cât ați predica, sau ce ați face, roada se coace numai în urma descoperirii și se confirmă doar prin Cel ce a spus: „EU sunt Lumina lumii.” Cuvântul. Trebuie să apară o putere, însuși Duhul Sfânt, pentru ca cele promise de El să ajungă la coacere, să se împlinescă și să se confirme. Lumina serii va ajuta la aceasta. Ce fel de timp!

Mireasa a fost în aceeași stare ca la început, când mărșăluia. Dar eu am văzut cum ieșea ea din cadență și încercam s-o aduc înapoi în ordine. Cât de mult s-ar putea discuta despre timpul acesta și despre aceste lucruri din timpul nostru!

Osea vorbește în cap. 6, 1: „*Veniți să ne întoarcem la DOMNUL.*” Gândiți-vă, că el a zis că ei vor fi împrăstiați, și așa s-a întâmplat. El i-a solicitat să se întoarcă la Domnul, după ce ei au fost răsândiți, pentru că El îi va vindeca. Ei au fost ruți în bucăți, au fost orbiți. Exact aceasta s-a întâmplat. „EL ne va vindeca, El ne va lega rănilor.” Conform Ezechiel 37, valea era plină de oase. Ezechiel a văzut și întoarcerea lor. Observați ce a zis Osea: „După două zile ne va vindeca, ne va înviora.” După două zile El îi va aduce înapoi. A înviora nu înseamnă „a învia”. Eu am căutat cuvântul. A înviora, reanima, este un cuvânt des folosit și este în legătură cu o „trezire”. „EL ne va înviora, ne va reanima după două zile.” Asta ar fi deci în ziua a treia. „EL ne va primi din nou, după ce ne-a răsândit, orbit și lovit.”

Voi știți doar că iudeii au fost orbiți doar din singurul motiv ca noi să putem vedea. Ei au fost ruți ca națiune și împrăstiați. Ei L-au respins pe Mesia al lor, pentru ca noi să-L putem primi. Un popor urma să fie chemat afară dintre neamuri pentru Numele Său. Femeia acceptă numele soțului ei. Oamenii care nu văd Numele Domnului Isus Hristos pentru botez, sunt orbiți. Este ceva rău, dar așa trebuie să fie. Iudeii nu puteau s-o recunoască. Numai cei ce sunt rânduți dinainte o pot vedea. Altfel nu o recunoașteți niciodată. Iudeii nu au putut înțelege că El este Mesia al lor, deși ei erau învățați și teologi, oameni învățați care citeau aceeași Biblie pe care o citiți și voi. După ce ni s-a făcut de cunoscut, putem vedea totul clar, anume că El este Mesia. Dar ei nu au putut s-o vadă. Tot așa nu o pot vedea azi. Este scris în prorocie că și ei vor fi

orbiți.

Despre biserica acestui veac s-a prorocit că ea va fi orbită, pentru a respinge mesajul din timpul seriei. Este scris în Apocalipsa 3: „Tu ești sărac, și ai nevoie de milă...” Observați însă starea Bisericii din vedenie. Ea este goală și oarbă, și n-o știe. Doamne Isuse ai milă de noi. Biblia spune că ea este goală. Asta nu am observat-o până acum în felul acesta. Biserica din Laodicea a fost goală. Atunci când am văzut-o în vedenie, ea era dezbrăcată și n-o știa. Asta n-am observat-o până acum.

Cât de mulțumitori ar trebui să fim! Nu este de mirare că suntem deja plini de mulțumire. **Dar eu simt că noi nu prețuim încă suficient de mult aceste lucruri pe care ni le arată Dumnezeu.**

Goală! În vedenie ea era goala și nu o știa! Ea este orbită, așa cum era orbit Israelul, pentru ca neamurile să aibă acces la mântuire. Acum neamurile sunt orbite pentru ca Mireasa să fie scoasă afară, iar Israelul să serbeze serbarea trâmbițelor. Totul este desăvârșit! „După două zile ne va înviora din nou (sau ne va dăruia o trezire) și ne strânge din nou (vorbesc despre iudei și acele trâmbițe)... ca să trăim înaintea Lui.” Aici în Osea, Biblia spune: „...ca să trăim înaintea Lui, (sau să avem viață veșnică).” Este același lucru ca „să avem viață în fața ochilor Săi” viața Lui proprie, viață veșnică. „A trăi înaintea ochilor Săi.” „*Cea dedată la plăceri, măcar că trăiește, este moartă.*” EL a promis că Israelul va trăi înaintea ochilor Săi, deși este încă mort față de Rusalii.

Fiți acum atenți. „*După două zile!*” Aceasta nu se referă la două zile a câte 24 de ore, pentru că asta s-a vorbit cu sute de ani în urmă. Două zile la Domnul înseamnă 2000 de ani. De atunci au trecut chiar 2700 de ani, pentru că Osea a scris aceste cuvinte cu 780 de ani înaintea lui Hristos. Deci, făgăduința a fost dată acum 2700 de ani. El a spus: „După două zile, adică a treia zi, El ne va înviora și vom trăi înaintea ochilor Săi.” Acolo se rânduiesc trâmbițele. Acesta este ceasul în care trăim.

Evreii au fost împrăștiți și orbiți, dar au fost strânși din nou. Observați aceasta? Ei au fost răspândiți din Palestina în întreaga lume. Ei au fost orbiți ca să-L respingă pe Mesia. Acum ei sunt strânși iarăși în țara lor și pregătiți pentru trâmbițe, ca să recunoască împăcarea. Biblia spune că după ce Biserica va fi luată, și ei vor vedea semnele

cuielor, Îl vor întreba: „De unde ai aceste semne?” EL va răspunde: „Aceste răni mi s-au făcut în casa prietenilor Mei.” EL a spus că fiecare familie va plânge, ca cineva care și-a pierdut pe singurul fiu. Gândiți-vă, la sărbătoarea în care răsunau trâmbițele, ei trebuiau să plângă și să postească pentru jertfa de ispășire care a fost omorâtă. Dar ei au respins-o.

Ei sunt în țara lor. Au fost împrăștiți și orbiți, dar acum ei sunt strânși din nou. Trâmbițele răsună în timpul peceții a 6-a, pentru a-i strânge. A șaptea este acea „mare trâmbiță” așa cum am prezentat-o în ultima duminică. Cele șase trâmbițe răsună în timpul peceții a 6-a, așa cum ne-a fost descoperit la deschiderea peceții a 6-a. Totul are loc în același timp. Aceasta este valabilă numai pentru iudei, în timp ce pentru noi sărbătoarea Rusaliilor durează aproape 2000 de ani.

Au trecut aproape 2700 de ani de la evenimentul citit în Osea, când el a spus că ei vor fi strânși din nou în a treia zi. După două zile, adică în ziua a treia, ei vor fi strânși din nou primind viață înaintea Lui. Recunoașteți deci făgăduința? Ceasul este scris pe deplin pe perete. Noi recunoaștem timpul în care trăim acum.

Iudeii sunt în patria lor așteptând serbarea trâmbițelor, pentru a recunoaște ispășirea și împăcarea. Ei așteaptă venirea Sa, ca să plângă pentru faptul că prima dată L-au respins. Pentru aceasta ei se află în patria lor și așteaptă. Totul este la locul potrivit.

Ca predicator al Evangheliei, eu nu văd ce ar trebui să se mai întâmple, decât plecarea Miresei. Mireasa trebuie luată de pe pământ, înainte ca Israelul să recunoască ce s-a întâmplat. Ei au fost împrăștiți, orbiți, și au fost strânși din nou. Ce trebuie să se mai întâmple? Mireasa trebuie luată! Ei trebuie să aștepte până ce Mireasa nu mai este aici, apoi vor apare cei doi proroci din Apocalipsa 11, pentru a-i strânge la serbarea trâmbițelor. Prin această lucrare ei vor recunoaște ce au făcut. Observați, în timpul peceții a 6-a, cei 144.000 de aleși vor fi chemați. Între trâmbița a 6-a și a 7-a, se întâmplă ceea ce este descris în Apocalipsa 11. Totul corespunde exact cu pecetea a 6-a.

Ce trebuie să se întâmple acolo? Ce se întâmplă? Cei doi martori se vor ridica: Moise și Ilie, prorocii. Iudeii cred doar pe prorocii lor. Ei se vor ridica cu semnul prorocilor. Lucrarea lor va fi una profetică, a unui proroc, pentru că prin ceea ce fac, ei vor dovedi ceva: că firea

voastră nu se va schimba dacă muriți, atunci când veți părăsi lumea aceasta. Dacă aici sunteți un mincinos, veți fi și acolo un mincinos. Dacă aici sunteți un irascibil, veți fi și acolo la fel. Dacă sunteți aici un îndoielnic, veți fi acolo un îndoielnic. Bărbați și femei, a venit timpul să vă dați câte un imbold și să vă cercetați, pentru a recunoaște unde ne aflăm, pentru că prin moarte nu se schimbă nimic. Moise și Ilie nu mai sunt pe pământ de circa 2500 de ani. Totuși, conform Apocalipsa 11, ei se întorc în aceeași ființă și fac aceleași lucruri ca și atunci. Prin deces nu se schimbă nimic pentru oameni, decât locul. Moartea nu schimbă nici ființa, dar nici credința voastră. Nimic nu se schimbă pentru voi, numai locul! Așa cum este acum natura voastră, așa va fi ea și acolo. Dacă aici vă îndoiiți asupra Cuvântului lui Dumnezeu, îl veți privi și acolo cu îndoială, indiferent cât sunteți de sfinți și ce viață bună ați trăit acum. Moartea nu vă schimbă deloc, decât locul unde locuiți. Dacă nu puteți accepta tot Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este scris, atunci nu o veți face nici acolo. Nici măcar nu veți fi acolo. Voi trebuie să primiți totul în plinătatea Sa, în puterea confirmării Sale și a descoperirii depline asupra a ceea ce este de fapt. Atunci deveniți o parte din aceasta. EL va învia numai Cuvântul Lui, așa cum în acea dimineață a învierii El a înviat Cuvântul Său. Numai Cuvântul Său a apărut, și cei care au murit în Cuvânt, care au crezut Cuvântul.

Observați, asta a fost spus acum 2700 de ani. Ei au fost împrăștiați și orbiți, iar acum sunt adunați din nou. În faza următoare ei trebuie să primească viață. Neamurile au fost chemate afară. Mireasa este pregătită. Răpirea este aproape. Recunoaștem noi aceasta? O, putem noi crede cu adevărat? Avem de-a face doar cu o istorioară care ne-a fost povestită? Este doar o povestire pentru noi sau este totul realitate? Este aici ceva ce putem crede de fapt? Sau este ceva din noi, și care este mai mult decât viață pentru noi? Cu ce poziție am venit în această dimineață aici și ședem în capela aceasta? Gândiți-vă, doar o turmă mică o va primi.

Ei se află în patria lor și așteaptă trâmbițele. Ei așteaptă plecarea Miresei, pentru ca Apocalipsa 11 să se poată împlini. Epoca aceasta a Bisericii a ajuns la încheiere. Pecițile, care ne-au descoperit ceea ce a fost ascuns în timpul epocilor Bisericii, sunt deschise. Mesajul a răsunat. Israelul este în privirea tuturor (Aleluia!), pregătit pentru

serbarea trâmbițelor.

O, cei din alte țări, unde veți auzi această bandă, nu poți să te trezești fratele meu? Sau te orbește? Vei respinge totul și o vei numi o prorocie falsă, deși lumea, timpul, oamenii și Duhul Sfânt care a scris-o, o confirmă? Confirmarea a avut loc în cele pământești și spirituale. Tot ce a spus El, s-a împlinit și s-a confirmat.

Israelul se află în patria sa. Ei au fost alungați ca oile. Lupii i-au urmărit și i-au îndreptat prin aceasta în propria lor țară, unde ei se află în siguranță. Observați, binecuvântarea promisă lui Israel, era valabilă atâta timp cât ei se aflau în țara lor. Dumnezeu nu binecuvântează Israelul niciodată în afara țării lor. Atunci când Avraam a părăsit țara, a fost tăiat de la binecuvântare. Dumnezeu poate binecuvânta Israelul doar dacă ei rămân în patria lor. Ei sunt acum acolo ca națiune și așteaptă numai răpirea Miresei, pentru că Biserica este aproape chemată afară. Pecețile au fost deschise și ne-au fost descoperite. Noi vedem acum ceea ce nu a fost cunoscut. Voi care vreți să vă contraziceți pe baza predicii „Sămânța șarpelui,” a botuzului în apă, etc., sunteți orbiți, și nu o știți. Dumnezeul acestei lumi v-a orbit în privința aceasta și voi n-o știți. (Nu este de mirare că am avut în această dimineață de luptat împotriva unei astfel de presiuni).

Prorocii lor pot să vină în acest timp de pe urmă, însă abia înaintea serbării trâmbițelor. Prin Osea, El a spus Israelului: „De aceea v-am lovit prin proroci.” Așa procedează Dumnezeu cu poporul Lui. EL i-a forțat afară din toate neamurile. Prin ce? Prin sabia Lui cu două tăișuri, Cuvântul Său. EL Își scoate poporul afară dintre neamuri. Prin proroci și prin Cuvântul Său confirmat, El Și-a scos poporul afară din celelalte națiuni. EL a scos cu o mână tare și Mireasa Lui din denotații prin Cuvântul Său, așa cum este scris în Maleahi 4 și făgăduit pentru aceste zile. EL Și-a scos Mireasa din celelalte comunități.

Prin prorocii Lui, El a scos Israelul afară. „Despărțiți-vă de ei.” Ei au vrut să fie ca și ceilalți și au venit la prorocul Samuel. El a zis: „Am luat eu bani de la voi? V-am spus eu ceva în Numele Domnului și nu s-a împlinit?” Ei răspundeau: „Nu. Tu ai dreptate. Dar totuși noi vrem un rege ca să domnească peste noi.” Același lucru l-au făcut bisericile. „O, noi credem Cuvântul. Este adevărat. Dar știi, ei ne spun

să facem altfel.” Nu contează ce spun ei, Cuvântul are dreptate. Ce fel de timp este acesta, frate? Recunoașteți timpul acestei zile și semnul sub care trăiți? Puteți s-o înțelegeți? Puteți s-o vedeți?

Mulți se plâng că nu mai există treziri. Predicatorii se plâng. Eu am citit una din reviste, pe care le primim în comunitatea noastră. Este o revistă foarte bună. Eu îl cunosc pe redactor și familia sa. Ei sunt oameni evlavioși, oameni buni; fratele și sora Moore. „Vestitorul venirii Sale” este una din cele mai bune reviste de pe câmpul misiunii. Dar ei nu tipăresc aproape nimic decât „Post și rugăciune! Post și rugăciune! Sunați din trâmbiță!” Câți de aici o citesc? „Rugați-vă! Postiți. Noi vom avea o trezire puternică. Lucruri mari vor avea loc. Voi toți, rugați-vă, rugați-vă! Încă nu este prea târziu!” De ce fac ei asta? De ce o fac? Pentru că doresc o trezire mare. Ei plâng și cred că va exista o trezire. Sunt oameni buni. Dar ce au făcut ei? Nu au recunoscut trezirea Miresei. Ca și creștini ei simt tragerea acestui ceas. Dar ei nu au recunoscut ce s-a întâmplat. De aceea se află ei în această stare. Ei știu că ceva se va întâmpla. Dar o așteaptă pentru viitor, deși aceste lucruri au avut loc în fața lor.

Așa a fost și în trecut. Ei credeau în venirea lui Mesia. Ei credeau că trebuie să se ridice unul care să pregătească drumul. Dar atunci când s-a întâmplat în fața lor, ei nu au crezut. Ei nu au recunoscut evenimentul. Ei credeau că înaintea lui Mesia, trebuia să apară un premergător. Totuși ei i-au tăiat capul și l-au ucis și pe Mesia al lor, pentru că s-a spus dinainte despre ei că vor fi orbiți. Osea a spus acest lucru.

Același Duh care a vorbit cu Osea, a vorbit și prin Ioan, spunând că biserica din zilele acestea va fi goală și oarbă, și că ei Îl vor scoate afară din Biserica Lui. Ei nu văd că și aceste făgăduințe s-au împlinit deja. Totuși ei recunosc că ceva trebuie să se întâmple, dar ei nu o înțeleg. Nu o înțeleg. Biserica aceasta orbită a Laodiceii are multe lucruri comune cu acei iudei. Ea este bogată, plină de teologie, dar dușmănește Biserica adevărată mesajul divin. Vedeți cât îl dușmăneau iudeii pe Ioan. Vedeți cât Îl dușmăneau pe Isus, deși El era Acela pe care Îl așteptau. Ei au urât mesajul divin.

Deci, după cum știm, iudeii erau dușmănoși în orbirea lor, dar exact așa se comportă azi Laodicea. Ei sunt orbi, goi și nenorociți, fără

s-o știe. În vremea aceasta a bogăției, a învățăturilor teologice, învățătură multă și ură față de mesajul divin. Ei nu vor să aibă nimic comun, ca atunci când era pe pământ Isus din Nazaret.

Motivul pentru care oamenii din timpul lui Noe nu au intrat în corabie era că ei nu au recunoscut mesajul și nici pe mesager. Singurul motiv pentru care au murit atunci era că nu au recunoscut ceasul în care trăiau. Ei nu au înțeles, că Dumnezeu va pedepsi păcatul așa cum o spusese, că va nimici omenirea de pe suprafața pământului. EL o prevestise. El așa vroia să facă. Azi El o face tot așa ca în trecut.

În loc ca oamenii să-l accepte pe Noe, ei l-au privit ca pe un sălbatic. Ei nu au crezut că el este proroc... Însuși Isus a vorbit despre zilele lui Noe, când ei l-au batjocorit și au râs de el, l-au numit fanatic și multe altele. Ei nu au recunoscut ceasul lor. Ei nu au recunoscut ziua lor. Ei nu au recunoscut semnul. Ei nu au recunoscut mesajul și nici pe mesager, ci l-au respins și l-au batjocorit. Isus a spus: „Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe...”

Israelul se află în patria sa, totul este la locul lui, iar mesajul se încadrează pe deplin. În ce timp trăim noi atunci, frate? Unde ne aflăm? Ei nu au recunoscut ziua. Ei nu au înțeles. Ca și astăzi, oamenii au fost orbiți de dovezi științifice, sisteme de învățământ și seminare teologice. Toate aceste lucruri i-au orbit și atunci, ca și astăzi. Astăzi ei sunt din nou orbiți din aceeași cauză și din cauza simplității mesajului și a mesagerului.

Noe nu era nici om de știință și nici un om învățat. El era un fermier sărac și smerit cu un mesaj simplu. Acesta era prea simplu pentru pregătirea lor înaltă. Așa este și azi. Dumnezeu face aceste lucruri foarte simple, ca să ajungă la oamenii care-L cred și se încred în El. Astăzi avem un mesaj diferit, dar pe același Dumnezeu. Eu doresc să credeți și să înțelegeți că Dumnezeu a vorbit acest mesaj.

Isus a spus că oamenii l-au batjocorit pe prorocul Său Noe și în viitor vor face la fel, înaintea venirii Sale. Ei vor face același lucru. Din cauza aceasta s-a înecat faraon în mare. El nu a recunoscut ziua lui. El nu a înțeles ce se petrece în jurul lui. El a fost atât de cuprins și de angajat în realizările științifice ale epocii sale, încât construia orașe cu munca sclavilor. El a fost prea ocupat pentru a observa unica ocazie pe care o avea. Astfel el a refuzat pe prorocul și trimisul lui Dumnezeu. El

nu a recunoscut ziua, de aceea au mers lucrurile așa cum au mers. El nu a înțeles. Dacă el ar fi recunoscut doar Cuvântul făgăduit pentru acel popor!

Dacă bisericile de azi, ar putea recunoaște Cuvântul lui Dumnezeu, care a dat poporului lui Dumnezeu făgăduința pentru acest timp, atunci nu ar pieri. Dacă America și-ar aduce aminte de constituția ei, atunci ei nu ar fi dispuși să scoată Bibliile din școli sau să îndepărteze Numele lui Dumnezeu de pe monezile lor, ci ar aduce slavă lui Dumnezeu, încrezându-se în El. Dar ei nu o recunosc. De ce? Pentru că sunt orbi și goi. Ei nu înțeleg că bărbații scumpi și tineri și-au dat viața pe câmpul de bătaie, pentru această prioritate. Ei au intrat în uitare și au devenit praf al pământului.

UNUL însă Își aduce aminte de prorocii care și-au vărsat sângele ca preț, pentru ca Evanghelia să ajungă până la noi. Mii de eroi ai credinței au fost ruși de lei, au fost aruncați în gropi, tăiați în două, arși și răstigniți. Dumnezeu recunoaște acestea. Biserica a uitat de prorocii ei. Ei pretind că nu mai au nevoie de ei. Dumnezeu însă știe că ei sunt necesari. EL Își lovește poporul Său cu Cuvântul și-l îndreaptă. Dar pentru unii, Cuvântul este de modă veche în timpul acesta. Ei nu-l recunosc. Din acest motiv se află ei în starea aceasta. Ei sunt acum orbi și goi, și nu o știu, pentru că ei nu înțeleg în ce ceas trăim acum. Ei nu observă nimic.

Moise a recunoscut ziua lui, la fel și chemarea, când a văzut cum se confirmă făgăduința Cuvântului pentru timpul respectiv. Atunci el a recunoscut și a înțeles, ce era și ce trebuia să facă conform Cuvântului făgăduit. Pe el nu l-a mai deranjat ce spuneau alții. El nu s-a rușinat de mesajul lui, deși nici un preot, faraon sau autoritate, n-a fost de acord cu el. El a recunoscut momentul când a văzut lumina, stâlpul de foc, și a auzit glasul din stâlpul de foc, care i-a vorbit Cuvântul făgăduit pentru timpul acela, zicând: „Eu te-am chemat ca să te duci și să faci o lucrare.” El nu s-a temut de amenințarea faraonului, ci s-a dus acolo pentru a scoate poporul afară, așa cum promise făgăduința din Cuvântul lui Dumnezeu.

Atunci când a observat că făgăduința s-a confirmat, el a pregătit poporul pentru ieșirea din Egipt. Când? Când a văzut că făgăduința lui Dumnezeu se împlinește. Gândiți-vă, cu toată teologia și cunoștința lui,

el a fugit de egipteni. Dar după ce a văzut cum se confirmă Cuvântul lui Dumnezeu și după ce Domnul i-a vorbit: „Eu sunt Cel ce sunt”, lui nu-i mai păsa ce vorbeau oamenii. El nu se mai teme de ce ar fi putut să-i facă faraonul. El nu se mai teme de ce ar putea să facă ceilalți cu el. El se teme acum numai de Dumnezeu și de faptul că L-ar putea înțelege greșit pe Dumnezeu, într-un fel sau altul. De popor și de ce ar putea să spună poporul, el nu se mai teme. El se teme acum numai de Dumnezeu, după ce recunoscuse că are de-a face cu Cuvântul lui Dumnezeu.

El nu putea să înțeleagă că un om ca el poate să fie trimis acolo. Dar după ce a recunoscut cu ajutorul Cuvântului confirmat despre ce este vorba, atunci nu s-a mai temut de poruncile împăratului. Dacă ați putea recunoaște și voi aceasta! Dacă și noi am recunoaște astăzi! Moise a înțeles când a văzut confirmarea Cuvântului. Apoi el a fost pregătit, pentru a prelua ieșirea poporului.

Iov nu a recunoscut imediat că are de-a face cu Dumnezeu. Astfel o veți păți și voi, cât timp Satana vă face să credeți că Dumnezeu vă pedepsește prin examenele prin care vă trece. Dumnezeu a vrut să-i arate ceva. Dar Iov a înțeles abia după ce a avut o vedenie, ca și Moise. Atunci când Moise a văzut vedenia, stâlpul de foc înaintea lui, el a avut siguranța și confirmarea. Iov întreba: „Dacă un om moare, poate el să trăiască din nou?” Aceasta a fost întrebarea lui. „Un pom după ce este tăiat, îi cresc din nou lăstari. O floare după ce se usucă, din rădăcină răsare alta. Dar dacă un om moare, el este întins și țepăn, dacă moare un om, unde este el atunci? Dacă copiii lui ajung oameni onorabili, el nu mai știe nimic. O, dacă m-ai putea ascunde în locuința morților, până când se oprește mânia Ta.” El nu putea să înțeleagă, de ce o floare moare și apoi se trezește din nou la viață, la fel cum cad frunzele toamna, iar primăvara răsar din nou. El a spus: „Omul se culcă și moare, dar unde se află el apoi? Eu cred în Dumnezeu, dar ce se întâmplă cu omul?” Dar într-o zi au apărut tunete și fulgere, iar Duhul lui Dumnezeu a venit peste proroc, iar el a văzut venirea Celui care poate să pună mâna Sa pe omul păcătos, și Dumnezeul Sfânt va croi un drum. Apoi el a strigat: „Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește! Chiar dacă viermii vor nimici acest trup, totuși, eu voi vedea pe Dumnezeu!” El a înțeles ce este învierea.

Balaam l-a recunoscut pe înger abia când măgărița „a vorbit în alte limbi”. El nu a văzut că i s-a pus un înger în cale. El era un predicator orbit care nu a recunoscut că Dumnezeu vrea să-l oprească, ca să nu-și vândă darul pe bani. Abia după ce măgărița a vorbit cu glas omenesc, Balaam a recunoscut că un înger i s-a pus în cale pentru a-l opri din planul său.

O, denominații orbite! Dacă Dumnezeu se poate folosi de o măgăriță pentru a vorbi într-o limbă pe care nu o cunoaște, ca să descopere unui predicator că nu se află pe drumul cel bun, atunci El nu se poate folosi de un om ca să facă același lucru? O, oameni orbiți!

Dacă Ahab ar fi recunoscut ziua lui, atunci el nu ar fi condamnat pe prorocul Mica care îi adusese Cuvântul fâgăduit. În ziua când Ahab și Iosafat i-au strâns pe cei 400 de proroci, ei au prorocit toți la fel. Ei au spus: „Du-te acolo Ahab, totul este în ordine. Tu trăiești în păcat, dar ne-ai făcut o denominație mare. Noi suntem un popor mare. Noi avem o slujbă puternică. Noi suntem 400 de preoți, respectiv proroci, învățați în Cuvânt și teologie. Noi știm totul despre această împrejurare.” Dar s-a dovedit curând că ei nu știau totul despre situația în care se aflau. Ilie, care era considerat nebun de către generația anterioară, era de fapt un proroc adevărat a lui Dumnezeu și i-a prezis lui Ahab: „Așa a vorbit Domnul: Câinii vor linge sângele tău!”

Însă preoții, acei proroci numiți de oameni, credeau că au făcut totul corect. Ei spuneau: „Părinte Ahab, du-te la luptă. Domnul este cu tine. Tu ai Scriptura de partea ta, pentru că Dumnezeul lui Israel ne-a dat această țară. Țara aparține lui Israel. Du-te la luptă! Domnul este cu tine.” Oh!

Iosafat însă, care nu se încurcase în păcat ca Ahab, vedea lucrurile puțin altfel. El a întrebat: „Nu mai există nici un proroc al Domnului aici?” Ahab a răspuns: „Mai este unul aici, dar eu nu am relații prea bune cu el.” Ce a făcut Dumnezeu? EL a lovit din nou pe poporul Său cu un proroc. „Eu nu am nimic de-a face cu el, pentru că el nu-mi procește niciodată bine, ci tot numai nenorocire. Doar tu știi că eu sunt un om mare. Eu nu aș fi construit seminarul nostru, dacă nu aș fi un credincios devotat. Eu am aici oameni bine pregătiți. Eu le-am dat cărți, Biblii și tot feluri de cunoștințe, pentru ca ei să fie în stare să învețe. Eu știu că ei sunt oameni deosebiți și iscușiți.” Dacă Ahab ar fi

recunoscut doar, cine este acel Mica, acest bărbat sărăcuț, fiul lui Imla, care stătea înaintea lui și spunea: „AȘA VORBEȘTE Domnul”, atunci el nu ar fi făcut niciodată greșeala aceea. Dar el l-a condamnat pe Mica.

O, oameni buni, recunoașteți epoca în care trăiți! Vedeți ce s-a întâmplat. Vedeți ce a fost prorocit. Recunoașteți ziua în care trăiți!!

Dacă denomițiile și bisericile de azi ar înțelege, de ce sunt condamnate și de ce membrii lor fug și ies afară ca Israelul din Egipt! Dacă denomițiile ar înceta să condamne aceste benzi și le-ar asculta. Voi predicatori, care ascultați această bandă, fiți atenți! Dacă ați recunoaște numai ceasul în care trăiți! Dacă ați putea recunoaște semnul timpului, atunci ați putea pricepe de ce fug oamenii din denomițiile voastre. Duhul Domnului îi cheamă! „Nimeni nu poate veni la Mine”, a spus Isus, „dacă nu-l atrage Tatăl.” Și: „Toți pe care Tatăl Mi i-a dat, vor veni la Mine.”

Observați doar pe femeia de la fântână și pe preot. Ce deosebire între ei... Scrisul de pe perete apare din nou. Ei văd, dar nu înțeleg. Dacă iudeii ar fi recunoscut doar semnul fâgăduit al lui Mesia! Ultimul lor proroc Maleahi, a spus în cap. 3: „*Iată, voi trimite pe solul Meu înaintea Mea, ca să-Mi pregătească calea.*” Ei spuneau doar că-L așteaptă. Ce paralelă cu timpul de azi!

Ei pretind că așteaptă ceva ce ar trebui să aibă loc. Toate bisericile postesc și se roagă, spunând: „Să ne rugăm și să ne adunăm. Lucruri puternice trebuie să aibă loc. Noi știm că trebuie să aibă loc ceva mare; Biserica trebuie pregătită.” Pentru aceasta se roagă ei. Pentru aceasta se rugau și atunci când s-a ridicat Ioan Botezătorul. Dar el a respins seminarele lor și lucra altfel de cum au învățaseră părinții lor. El venea din pustiu și nu posedea nici o pregătire, și nu purta nici „guler întors”, așa cum am spune azi. El s-a ridicat fără teologie. Dar el știa pe baza fâgăduinței lui Dumnezeu, că Îl va prezenta pe Mesia. El spunea: „*EL este în mijlocul vostru.*” Ei credeau că el este nebun, pentru că nu venea din seminarele lor. Scrisul se afla pe perete, iar ei nu o știau. Ei pretindeau că așteaptă pe un astfel de om. El era în mijlocul lor, dar ei nu au recunoscut evenimentul, deși spuneau că-l așteaptă.

Asemănător cu iudeii de atunci, este cu neamurile pământului de azi, pentru că s-a prorocit la fel. Ei au pretins că-L așteaptă. Dar denomițiile din epoca Laodicea sunt la fel de oarbe, cum erau și cei

de atunci. De ce? Pentru că așa a fost prorocit și de aceea trebuia să se împlinească. Dacă Israelul ar fi recunoscut semnul care a fost dat pentru ei, atunci ei ar fi știut că sosise timpul pentru venirea lui Moise. Voi știți că ucenicii L-au întrebat pe Isus: „*De ce spun cărturarii, că Ilie trebuie să vină mai întâi?*” Isus le-a răspuns: „*Ilie a venit deja, dar ei nu l-au recunoscut, ci s-au purtat cu el așa cum au vrut.*” Ei făcuseră exact ceea ce spusese Scriptura mai înainte.

Dacă ei ar fi recunoscut doar pe acest „fanatic”, care a condamnat orice fățarnicie. El spunea: „*Fățarnicilor, pui de năpârci! Cine v-a învățat să fugiți de judecata viitoare? Să nu vă gândiți în inima voastră: „Noi îl avem pe Avraam ca tată”, sau „Noi avem una sau alta.*” Dar eu vă spun: „*Dumnezeu poate să scoată din aceste pietre, copii lui Avraam.*” Să nu vă gândiți că aveți Consiliul Mondial al Bisericilor de partea voastră și că aveți membrii cei mai bine îmbrăcați. Dumnezeu este în stare să facă copii ai Lui din oamenii de pe stradă, din prostituate, bețivi, și din cei ce joacă jocuri de noroc, ca să-Și împlinească Cuvântul Său. EL este în stare de așa ceva, El este încă Dumnezeu.

Despre denomițiile oarbe s-a prorocit la fel ca și despre Israelul orbit, arătându-le starea lor. Eu vă arăt paralela până voi ajunge la punctul unde vreau să ajung. Denomițiile epocii Laodicea sunt azi la fel de orbite, cum au fost ei atunci. Epoca Bisericii Laodicea trebuie să primească un mesaj. Maleahi 4.5 ne-o spune. Dar ce au așteptat ei? Ei au spus: „Denomiția noastră va aduce mesajul, dacă nu vine de la noi, de la bapțiști, unitarieni, prezbiterieni, atunci nu este corect mesajul.” Același lucru l-au făcut și atunci. Ei nu au recunoscut atunci nimic, deși se aflau în fața împlinirii Cuvântului. Isus spunea: „Ei au făcut așa cum este scris despre ei. Tot așa va suferi și Fiul omului din cauza lor. Ei Îl vor respinge.”

Fiți însă atenți. Conform făgăduinței din Maleahi 4, se va întâmpla la fel în zilele neamurilor. Isus a spus că toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și nici cel mai mărunț lucru din Scriptură, nu va rămâne neîmplinit. Este imposibil să oprim Scriptura în împlinirea ei. Totul trebuie să se împlinească. Isus a spus că se va întâmpla, iar aici o vedem și o trăim.

Ce trebuie restituit acum în zilele de pe urmă? Auziți

fraților din toate comunitățile creștine. Sărbătoarea originală a Rusaliilor, așa cum a fost la început, trebuie restituită din nou. În felul acesta va fi restituirea, înainte ca pentru Israel să răsune sărbătoarea trâmbițelor. Trebuie să fie restituit totul și trebuie să existe ceva prin care se înfăptuiește. Maleahi 4 ultima parte, spune despre întoarcerea copiilor la credința părinților și despre restituirea acestei credințe.

Dacă Israelul ar fi recunoscut pe Mesia al lor, la fel și semnul făgăduit, atunci ei nu s-ar afla în starea în care se află. Este dureros. De ce nu au recunoscut ei? Fiindcă Dumnezeu a spus că ei nu o vor accepta. Cei ce cred lucrul acesta, să spună „Amin”. Același Dumnezeu a spus că și epoca aceasta a Bisericii Laodicea va proceda la fel, iar aici lucrurile se află înaintea lor, sub ochii lor. Cum ar putea ei să altfel?

Dacă ei doar ar fi recunoscut semnul promis al lui Mesia, semnul Fiului omului! EL a venit sub denumirea de „Fiul omului”. În tot timpul de la Rusalii încoace, El poartă, în chipul Duhului Sfânt, denumirea de „Fiul lui Dumnezeu”. În Împărăția de 1000 de ani care urmează, El va fi Fiul lui David! Trei denumiri de Fiu, dar același Dumnezeu. Fie ca Tată, Fiu sau Duhul Sfânt, EL este același Dumnezeu. Fiul omului, Fiul lui Dumnezeu și Fiul lui David de fiecare dată același Dumnezeu, însă în trei domenii diferite de lucrare.

Deci, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, nu sunt trei dumnezei, ci unul și același Dumnezeu în trei forme de descoperire, trei manifestări ca Tată, Fiu și Duhul Sfânt. Dar, ca și atunci, ei sunt orbiți azi prin tradiții și nu o recunosc. De ce nu o pot vedea? Ei nu o vor vedea niciodată. Gândiți-vă, aceasta este: „AȘA VORBESTE DOMNUL!” Voi întrebați: „De ce o mai spui atunci?” Din același motiv pentru care a spus-o și Ioan, și toți ceilalți: undeva mai este cineva, care trebuie să fie scos. Oi ale lui Dumnezeu, ascultați glasul lui Dumnezeu! „Oile Mele ascultă glasul Meu.”

Femeia de la fântână a recunoscut ziua ei pe baza semnelui lui Mesia. Ea se afla într-o stare rea. Ea nu a vrut să aibă nimic în comun cu comunitățile cele vechi și cu ceea ce făceau ele. Ei trăiau cum vroiau și procedau cum vroiau. Ea nu credea așa ceva. Dar știa că într-o zi va veni Unul. Această ființă sărmană era pe drum spre fântână, când a găsit ceea ce căuta. EL i-a descoperit taina inimii, și i-a spus păcatul în care

trăia. Atunci ea a spus: „Doamne, eu văd că Tu ești un proroc.” De 400 de ani ei nu mai avuseseră unul. Ea a spus: „Doamne, eu văd că Tu ești un proroc. Eu știu că va veni Mesia, iar când va veni, El ne va spune despre toate lucrurile.” Isus a răspuns: „EU sunt Acela.” Ea L-a recunoscut și nu a mai avut nici o întrebare. Cum o puteți dovedi? Totul a fost deja dovedit. „Când va veni Mesia, El va face aceste lucruri.” Dacă femeia a putut să recunoască aceasta conform Scripturii, atunci nu putem noi să vedem semnul și lumina serii? „Noi știm: când va veni Mesia El ne va arăta toate lucrurile. EL ne va spune totul.”

Isus a spus: „EU sunt cel ce vorbește cu tine.” Ea nu a mai pus nici o întrebare, ci s-a dus și le-a spus oamenilor: „Veniți să vedeți, iată-L!” Ea nu mai avea nici o întrebare. Problema era decisă pentru că ea recunoscuse ziua în care trăia.

Același lucru a fost și cu Natanael, un evreu important. Când a văzut semnul făgăduit al lui Mesia, pe el nu l-a mai interesat ce vor spune preoții și ceilalți. Ce se întâmplase? Preoții se supăraseră pentru că oamenii părăseau comunitățile lor și se duceau după El. Ei spuneau: „Dacă cineva vizitează adunarea Lui, acela va fi dat afară din comunitate. Noi vă vom da afară din denominațiune.”

Așa este și azi. „Noi vă vom da afară din organizația noastră, dacă veți participa la adunarea lui.”

Vă aduceți aminte de omul acela orb? Tatăl și mama lui se temeau și nu răspundeau la întrebare. Ei se temeau pentru că știau că oricine se duce să-L vadă pe Isus sau să participe la adunările Lui, va fi excomunicat. Orbul însă a vorbit pentru sine. El a fost orb, iar acum putea să vadă. Și eu am fost odată orb, iar acum pot să văd. Eu nu știam aceste lucruri, dar mi-au fost descoperite prin Duhul Sfânt. Despărțiți-vă de organizațiile religioase!

„Când voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.” Natanael a recunoscut ziua și a înțeles. Același lucru a fost și cu Moise. Dovezile erau conform Scripturii, Cuvântul a fost confirmat. Moise știa că aceasta era făgăduința pentru timpul lui, pentru că era conform făgăduinței, indiferent cât de ciudată părea. El spunea: „Cum să le spun că acolo, în pustiu, am văzut o lumină? Cum pot să le spun, că acolo a fost o lumină și că această lumină mi-a poruncit să mă duc acolo?” EL a spus: „EU voi fi cu tine, Moise.” Dumnezeu nu s-a

descoperit numai în Egipt prin semne și minuni, ci S-a descoperit tuturor, după ce i-a adunat pe toți, confirmând slujba lui Moise înaintea tuturor celor aleși și scoși afară. După ce prorocul i-a scos, lovind acea națiune, și i-a adus la un loc stabilit, Stâlpul de foc s-a arătat din nou pe muntele Sinai. Comparați-o cu timpul nostru. Amin. Slavă lui Dumnezeu! Pentru mine înseamnă mai mult decât viață.

Pe măsură ce îmbătrânesc și văd cum se revarsă depravarea și imoralitatea peste țară, eu privesc înapoi și văd ce s-a întâmplat. Inima mea saltă de bucurie, pentru că știu că această îmbrăcăminte pământescă se va distruge, iar dincolo mă așteaptă una care nu se veștejește. Eu caut să scot un popor, să-i despart de una și de alta și să le arăt conform Scripturii, că Dumnezeu S-a coborât din nou în Stâlpul de foc ca o confirmare pe care au văzut-o sute și mii de oameni, și a fost chiar și fotografiat.

Desigur că se vor ridica și imitatori; așa a fost întotdeauna. Chiar în zilele lui Moise s-au ridicat imitatori și făceau același lucru. Dumnezeu a spus: „Desparte-te de ei, Moise. Să nu rămâi în apropierea lor. EU îi voi înghiți.” Așa este și azi. Priviți doar în jurul vostru; afacerile cu bani și tot felul de lucruri.

Moise poseda un semn conform Scripturii. El era prorocul cel mare care s-a dus să-i elibereze. Ei au înțeles aceasta; ei au recunoscut semnul. El era împlinirea deplină a făgăduinței date. Pentru femeia de la fântână, Isus era împlinirea făgăduinței, sau tâlcuirea. Isus era tâlcuirea Scripturii. Viața Lui explică Scriptura.

Nu vedeți mesajul pentru acest ceas? Puteți să înțelegeți unde ne aflăm? Mesajul din Scriptură vă face de cunoscut în care ceas trăim azi. Isus le-a spus evreilor: „Dacă ați fi recunoscut ziua, care v-a fost dată!” Într-o zi El a privit de pe Muntele măslinilor și a spus: „Ierusalime, Ierusalime!” EL plângea. EL privea în jos și vedea ceva. Eu nu vreau să fac aici o comparație, dar când am văzut acum câteva zile, cam pe la ora 10 dimineața, cum arată biserica, ca o prostituată, atunci am simțit în inima mea cum Duhul Sfânt vărsa lacrimi. „Ierusalime, Ierusalime! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi. Dar tu ce ai făcut? Tu ai omorât pe prorocii pe care i-am trimis la tine. Tu i-ai omorât.” La fel răsună mesajul care a fost trimis Bisericii azi, mesaj care a fost omorât de dogmele denominațiilor. Isus a spus: „Dacă ați fi recunoscut ziua

voastră! Dar acum este prea târziu, prea târziu.” Același lucru este valabil pentru bisericile de azi.

Eu cred din toată inima că pentru ei nu mai există nici o salvare. Ceea ce credeți voi este părerea voastră, aceasta este a mea. Voi nu trebuie să fiți de acord cu părerea mea, dar eu cred că pentru ei, de 5-6 ani nu mai există nici o salvare. Vă aduceți aminte de Chicago. Observați numai ce s-a întâmplat de atunci și ce se întâmplă în continuare. Gândiți-vă că numele meu stă scris acolo. Este: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL.” Vedeți numai dacă biserica nu a mers de atunci tot în jos.

Gândiți-vă la vedenia din 1933 în care s-a arătat cum se vor purta femeile în aceste zile, cum trebuia să fie sfârșitul lui Musolini, ce sfârșit misterios trebuia să aibă Hitler, cum cele trei ideologii se vor revărsa în comunism, cum vor fi construite mașinile sub formă de ou, cum femeile vor purta aceleași haine ca și bărbații, chiar și lenjeria, până când vor fi acoperite doar cu o frunză de smochin, la fel purtarea imorală de azi. Vedeți ce au făcut? Lucrurile stau direct în fața voastră. Dacă femeile așa zis creștine ar recunoaște că un duh imoral al Satanei este peste ele, când le îndeamnă să-și taie părul! Numai Satana face așa ceva. Este în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu, ca și atunci în grădina Eden. Dacă ele ar putea recunoaște numai! Ele spun: „O, asta spune numai predicatorul acesta demodat.” Dar nu eu vă spun. Nu eu vă spun ce trebuie să faceți. Eu doar citez Cuvântul. Dacă ar putea recunoaște ele că Satana stă în spatele acelor lucruri...

Ei se numesc creștini. Isus a spus: „*De ce Mă numiți „Doamne, Doamne!” și nu faceți ceea ce vă spun?*” Ei nu pot fi creștini. Eu nu sunt judecătorul lor, eu spun doar ceea ce spune Cuvântul. „De ce Mă numiți: „Doamne, Doamne!” și totuși, nu faceți ceea ce vă spun Eu?” Tot Cuvântul este descoperirea lui Isus Hristos. „De ce Mă numiți „Doamne, Doamne?”” Dacă ele ar putea recunoaște că este Diavolul, un duh imoral. În ceea ce le privește pe femeile dezbrăcate, eu găsesc Jeffersonville, Indiana, un loc foarte vulgar, cel mai vulgar pe care l-am văzut vreodată în viața mea. Am fost în Hollywood, am fost în lumea întregă și am văzut tot feluri de mizerii. Eu le-am văzut în Paris, la fel și în Anglia, unde starea este mai gravă ca oriunde.

Eu cred că Anglia se va scufunda într-o zi în ocean; asta merită.

Obiceiuri murdare, o groapă a urâciunilor lumii... Un popor care tăgăduiește Scriptura așa de grav, cum nu am văzut în viața mea. Ea a ajuns în starea aceasta pentru că a refuzat adevărul. Billy Graham spunea că a trebuit să-și scoată soția dintr-un parc din Anglia, din cauza raporturilor sexuale între bărbați și femei, băieți și fete; și asta în public. Această țară a ajuns o groapă a urâciunilor. Același lucru se potrivește Franței și întregii lumi. Statele Unite sunt în frunte. Priviți-i azi! Ele își taie părul și poartă pantaloni scurți și lungi, fumează și se numesc totuși credincioase. Nu înțelegeți, soră? Pardon... femeie. Surorile mele nu fac așa ceva. Nu înțelegeți că Satana stă în spatele acestor lucruri? Dar ca și iudeii atunci, nu veți crede Cuvântul confirmat, chiar dacă vă va fi dovedit. Voi vă țineți de datinile dogmelor voastre, care vă admit orice. Voi vorbiți în limbi, săriți în sus și în jos, cântați în Duh și vă tăiați părul. Puteți să vă închipuiți ca un creștin să facă asemenea lucruri? Eu am văzut draci și vrăjitori care au vorbit în alte limbi și au tâlcuit, cum săreau în sus și în jos, dansau în duh și au băut sânge dintr-un craniu omenesc, blestemând Numele lui Isus Hristos.

Voi spuneți: „Eu fac parte din biserică. Aleluia! Slavă lui Dumnezeu!” Din ce faceți parte? Biserica constă din Cuvânt, iar Cuvântul spune că este o rușine să faci astfel de lucruri. Voi farisei orbi, îi conduceți pe acești copii săraci în iad, pentru că vă temeți pentru salariul vostru, ca să nu vă dea afară din denominațiunea voastră dacă ați începe cu așa ceva. Să vă fie rușine, fățarnicilor! Voi vedeți că ceasul se apropie, dar totuși respingeți Cuvântul lui Dumnezeu din cauza tradițiilor voastre. Cum îndrăzniți să faceți așa ceva, orbilor?

Nu spune Biblia că sunteți orbi? Nu înțelegeți că sunteți orbi? Biblia o spune. Sunteți orbi, săraci și goi, și nu știți, chiar dacă vă gândiți că ați fi cea mai mare biserică din oraș, făcând una și alta. Biblia spune că sunteți cum nu se poate de săraci, chiar și orbi pe deasupra. EL stă încă înaintea ușii și încearcă să vă dăruiască alifie pentru ochi, dar voi nu o primiți. Prin aceasta voi împliniți Scriptura.

Ce fel de zi este aceasta în care trăiți, oameni buni? Recunoașteți ceasul, recunoașteți semnul?

Dacă femeile acestea ar putea recunoaște că este Satana! El este un drac nerușinat care se ridică în numele religiei. Asta a făcut-o întotdeauna. El a venit la fiecare proroc, la fiecare sfânt, și chiar la

Domnul Isus a venit ca o persoană religioasă. Biblia spune că în timpul de pe urmă, falsul va fi așa de aproape de autentic, încât și cei aleși din această biserică a Rusaliilor ar fi înșelați, dacă ar fi cu puțință.

Vor fi foarte puțini, pentru că Isus a spus: „*Strâmtă este poarta, și îngustă este calea, care duce la viață și puțini sunt cei ce-o găsesc.*” „*Cum a fost în zilele lui Noe,*” (când au fost salvate numai opt suflete), „*așa va fi și la venirea Fiului omului.*” Gândiți-vă la aceste lucruri. În ce zi trăim azi? Recunoașteți ceasul și ziua? Eu v-am reținut mult timp, dar mai am nevoie de câteva minute.

El le îndeamnă să-și taie părul. Oh, ele spun: „Biserica noastră nu pune preț pe așa ceva.” Știți de ce? Pentru că sunt orbi! „Nu este nimic rău dacă își taie părul.” Biblia însă spune că totuși este! Este rușinos dacă o femeie se roagă cu părul tăiat. Este scris: „O femeie ar trebui să fie acoperită.” Biblia spune că părul i-a fost dat ca învelitoare. Nu o pălărie, ci părul ei!

Ce s-ar fi întâmplat dacă Moise ar fi spus: „Eu îmi scot pălăria”, în loc să-și scoată încălțăminte? Asta nu s-ar fi putut. Dumnezeu a spus „încălțăminte”, și El asta a vrut. Tot așa a spus El „părul” nu „pălăria”! Slavă lui Dumnezeu! Asta I-a plăcut, sunt sigur. Slavă lui Dumnezeu! EL spune exact ceea ce dorește de la noi. Biblia nu admite nici o tâlcuire proprie. Biblia nu se lasă croită pe măsura unei denominațiuni. Ea zice exact ceea ce zice El, iar El ne-o tâlcuiește.

Poate spuneți: „Eu știu despre o femeie, care...” Nu mă interesează ce știți voi; eu știu ce a spus Dumnezeu despre asta. Voi trebuie să vă potriviți după Cuvânt! Dacă doamnele ar putea recunoaște ce este. O, dacă ai putea recunoaște femeie... nu doamnă.

Când am venit de la restaurantul „Mistrețul albastru” am văzut la o berărie, cred că era pe Strada 5, o firmă pe care era scris: „Mese pentru doamne.” Eu m-am oprit și am zis: „Niciodată... O doamnă nu merge niciodată într-un astfel de loc. Poate o femeie, dar nu o doamnă.”

Ați observat voi, că păcatul de la începutul lumii a venit prin imoralitatea unei femei? Știți voi că lucrurile vor sfârși tot așa, adică prin stricăciunea unei femei? Biserica este prezentată ca o femeie. Din punct de vedere spiritual, biserica este femeia, așa cum și Mireasa este de genul feminin. Stricăciunea Bisericii este un fapt real. Observați vedeniile și toate celelalte lucruri. Chiar și în vedenii, Dumnezeu ni le-a

arătat. Vedenia aceea este adevărată. Voi oameni buni, care ascultați aceste benzi: eu mi-am pus Biblia pe inimă și cei prezenți o văd. Eu am văzut-o! Cel Atotputernic știe că acesta este adevărul. Până acuma nu am știut acest lucru! Ea este goală și nu o știe. Dar ea se distra. Așa a fost. Dar când a apărut Mireasa, atunci totul a fost altfel. Alfa și Omega!

Satana o face... Ei procedează ca și iudeii atunci, când se întâlnesc cu Cuvântul. Isus a spus către ucenicii Lui: „Cercetați Scripturile. Voi vă mirați de Mine și de slujba Mea. Cercetați Scriptura, pentru că voi credeți că în Scriptură găsiți viața, iar aceasta mărturisește despre Mine. Aceasta vă spune care este mesajul Meu. Dacă nu puteți să Mă credeți, atunci credeți cuvintele pe care vi le tâlcuieste Dumnezeu!” Dar ei au spus: „Noi nu vrem ca acesta să domnească peste noi. Noi avem pe preoții noștri, etc.” Faceți numai așa mai departe! Mai mult nu pot să vă spun. Este deja târziu. Ei ascultă de tradițiile denominațiilor care spun: „Totul este în ordine.” Voi credeți cuvintele oamenilor mai mult decât Cuvântul lui Dumnezeu!

Ei nu înțeleg că se împlinesc 2 Timotei 3.1-7, unde este scris: *„Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu; având doar o formă de evlavie dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia. Sunt unii printre ei care se vâra prin case, și momesc pe femeile ușuraticе îngreuiate de păcate și frământate de felurite poște, care învață întotdeauna și nu pot ajunge niciodată la deplina cunoștință a adevărului.”* Ei nu vor ajunge niciodată. Dumnezeu a spus-o. O, farisei orbi, nu o puteți vedea? Eu nu sunt supărat. Eu bat doar cuiul și îl prind bine. Nici biserica nu o cunoaște. Femeile nu o înțeleg. Ele sunt femei purtate de tot felul de dorințe, din Hollywood și de tot felul. Ele își taie părul, poartă pantaloni scurți și se fardează, și fac toate aceste lucruri indecente...

Știți voi că femeile din zilele de pe urmă vor juca un rol important? Știți voi că Biblia spune despre acelea care vor scăpa de

condamnarea cea mare, că ele vor sta înaintea Domnului ca o crenguță scumpă? Dacă va fi în voia Domnului voi arăta cum gândește Dumnezeu despre o femeie care a scăpat de condamnarea acestui timp. EL spune că ea va fi minunată.

Cu câteva zile în urmă, am auzit un grup de fete, pe jumătate dezbrăcate, a căror morală era mai joasă ca a unei cățele, cum își băteau joc de o femeie bătrână, care purta o haină lungă. Ascultați voi femei perverse: ea posedă ceva despre care voi habar n-aveți, ea are o morală. Voi nici nu știți ce este așa ceva. Voi aproape că ați pierdut-o pe a voastră deja în leagăn. Voi nici nu mai puteți deosebi binele de rău. Dar ea poate, ea are ceva ascuns în inima ei, despre care voi nu știți nimic. Voi ați pierdut această deosebire, și nu o mai puteți găsi. Voi o numiți „de modă veche.” Dar ea știe ceva, despre care voi nu aveți nici o idee. Ea poartă în inima ei o bogăție ascunsă a moralei, despre care voi nu știți nimic. Dar mama voastră așa v-a crescut, iar predicatorul vostru o admite. Asta arată care-i starea lui. Predica aceasta se referă și la el. Vedeți unde ați ajuns?

Isus a spus că toată Scriptura trebuie să se împlinească. Chiar așa se și întâmplă. Așa cum s-au împotrivit Iane și Iambre lui Moise, așa se întâmplă și acum. El nu a vorbit aici despre bapțiști și metodiști, nu este vorba despre ei. Dar așa cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise și Aaron, așa vor încerca și ei, bărbați cu mintea stricată în ce privește adevărul... În loc să se întoarcă la Scriptură, ei se ancorează tot mai mult în dogme și doctrine bisericești. Iane și Iambre puteau face aceleași lucrări ca și Moise. Vedeți paralela? Ca Iane și Iambre, care s-au ridicat împotriva lui Moise, așa lucrează unii oameni cu mintea stricată împotriva adevărului. Ei se împotrivesc adevărului, nu-l suferă în jurul lor, nu doresc să aibă parte de el, nu vor să aibă de-a face cu adevărul. Dar acolo este scris: „*Nebunia lor va fi arătată.*” Atunci când Mireasa își va ocupa locul și va fi ridicată spre cer, atunci se va descoperi, să nu vă îngrijorați. Va fi ca și atunci, când Moise și copiii lui Israel au fost scoși din Egipt, iar egiptenii au pierit în mare.

Isus a spus că toată Scriptura trebuie să se împlinească, pentru că a fost insuflată de Dumnezeu. Atunci când L-au acuzat că s-ar da drept Dumnezeu, El a răspuns: „*Nu scrie în legea voastră: „Voi sunteți dumnezei”?* Dacă Scriptura numește pe aceia cărora li s-a adresat

Cuvântul lui Dumnezeu, deja dumnezei, atunci cum puteți să Mă acuzați de hulă, pentru că am spus: „EU sunt Fiul lui Dumnezeu”?” Toate aceste Scripturi trebuie descoperite, trebuie să se împlinescă. Ei erau așa de orbi, așa de pătrunși de cuvântul oamenilor în loc de Cuvântul lui Dumnezeu. Din același motiv și femeile se poartă în felul acesta. De aceea și predicatorii procedează astfel. Ei sunt supuși unui episcop, în loc să se apropie de Isus. Lor le este gândul la punga cu bani și la o mulțime de ascultători.

Constatați odată pentru voi, dacă eu sunt popular. Dacă nu i-am socoti pe acei care au venit din afara orașului Jeffersonville, azi aici în capelă, și am număra numai pe cei din oraș, atunci ar rămâne o jumătate de duzină, cărora le-aș putea predica. Ce înseamnă aceasta? Biserica este formată din oameni din toată țară: din New-York, Boston, Maine, Georgia, Alabama și de pretutindeni. Ei se adună aici din toată țara. Amin. „*Va fi lumină spre seară.*”

Ceilalți nu pot vedea lumina serii; asta este. Ei nu o văd. Ei sunt prea orbi pentru aceasta. Asta o spune Biblia.

Rusia și-a primit importanța științifică în lume abia acum 40 de ani. Înaintea primului război mondial, nimeni nu a băgat în seamă Rusia. Ei au fost socotiți a fi capete tari, siberieni bărboși, care nu ar putea deosebi dreapta de stânga. Desigur. Rusia însă și-a recunoscut locul. Asta așa a trebuit să fie, pentru ca Scriptura să se împlinescă. Voi cunoașteți prorocia mea în care am prezis ce se va întâmpla, cum se vor uni ideologiile în comunism. Acum ei sunt în fruntea științei. Noi suntem mult în urma lor. Lumea întreagă este în urma lor. Rusia își afirmă locul. Ei au dovedit că și ei au minte.

Fiți atenți: omul are încă cele cinci simțuri ca și acum 6000 de ani. Cu aceste simțuri el locuiește în această casă pământească și slujește pe Dumnezeu. În ultimii 75 de ani însă, el s-a ridicat de la căruța cu cai până la astronauti. De ce? Pentru că s-a îndepărtat de credința lui în Dumnezeu și s-a îndreptat spre capacitățile minții sale de om. Ați observat asta? El nu se mai încrede în Dumnezeu, ci în sine.

Omul a ajuns în starea... cum a spus-o o femeie din Washington. Care era numele ei? Murray. Ea a spus: „Atâta timp cât avem o armată și o flotă de război, nu avem nevoie de bătrânul Iehova!” Eu nu dau nimic pe ceea ce avem. Eu am nevoie de Iehova și de altceva

nimic. Marina și armata vor trece, dar Iehova rămâne în veci! Atâta timp cât eu sunt o parte din El și din Fiul Lui, voi trăi cu El în veșnicie. Nu pe baza chemării sau a alegerii mele, ci pe baza alegerii Sale. Amin și Amin! Eu nu am nimic de făcut. EL este Acela! Lăsați-mă să-L am, sau să mor! Națiuni întregi apar și dispar, dar Iehova va rămâne. Asta a făcut-o în toate timpurile. Roma, Egiptul, și toate acele împărății s-au prăpădit, dar El rămâne Iehova. Aleluia! Eu simt prezența Lui!

Rusia s-a ridicat fiindcă trebuia să se ridice. Tot așa trebuie să se întoarcă Israelul în țara lui. Dumnezeu trebuia să-i forțeze pe israeliți să se întoarcă în țara lor, pentru ca trâmbițele să poată răsună. Rusia a fost împinsă în comunism de Dumnezeu, pentru ca această țară să împlinească ceea ce a fost prorocit despre ea.

Atâta timp cât omul cu cele cinci simțuri ale lui s-a încrezut în Dumnezeu, el avea căruța cu cai. În ultimi 70 de ani, omul a încetat să se mai încreadă în Dumnezeu. Atunci când a fost semnată constituția SUA, ei s-au referit la Dumnezeu în toate actele. Astăzi nu mai este pomenit Numele Lui nici în adunările lor. Desigur! Ei se bazează pe standardul științei lor și al progresului lor. Este o societate fără Dumnezeu. Desigur! Toată lumea este atrasă în necunoștința aceasta despre Biblie. Toată lumea s-a îndepărtat de Dumnezeu, nu numai comuniștii. Dar gândiți-vă numai; deși ei posedă seminare, denominațiuni și biserici, totuși Dumnezeu a promis că Cuvântul Său profetic va răsună pentru ca Mireasa să fie scoasă afară, așa cum a prorocit El. Conform făgăduinței Lui, El i-a scos afară de acolo.

Ei se bazează pe inteligența și știința lor. Omul L-a împins la o parte pe Dumnezeul în care s-a încrezut odată. Statele Unite L-au împins la o parte. Chiar și din școli L-au scos afară, ca să nu afle nimic copiii noștri despre El. Ei L-au scos afară din școli. Acum vor să îndepărteze și sloganul: „Noi ne încredem în Dumnezeu”, de pe bancnotele dolarilor. Sloganul: „O națiune sub Dumnezeu”, la fel, nu va mai apare la jurământul militar. Ei vor să-l șteargă.

Ei s-au îndreptat spre simțurile și gândurile lor. Mintea oamenilor nu s-a schimbat deloc în ultimii 75 de ani, el este încă același om așa cum l-a creat Dumnezeu de la început. Dar voi puteți înțelege unde am ajuns acum în zilele de pe urmă? Chiar și biserica s-a îndepărtat de Dumnezeu și se încrede în seminarele lor, în experiența

lor, în loc ca să se încreadă în Cuvânt. Ea nu-L vrea în adunările și în școlile lor.

Israelul a recunoscut că în ultimii 25 de ani a fost readus în patria sa, conform făgăduinței. Ei nici nu știu cum s-a întâmplat acest lucru. Ei au trebuit să sufere mult, chiar și moartea de martiri sub trâmbițe, dar ei sunt iarăși în patria lor fără să știe de ce.

De ce s-a trezit Rusia? De ce s-au trezit națiunile? De ce omul a ajuns la lucruri pe care oamenii de știință le-au considerat acum 300 de ani ca imposibile? Atunci a încercat un om de știință francez să dovedească cu o minge aruncată cu viteză mare, că atracția gravitațională s-ar desființa, dacă un obiect ar ajunge viteza de 50 km/h. El a pus greutatea mingiei în relație cu corpul său. Astăzi ei au reușit să ajungă la o viteză de 25000 km/h și încearcă să o mai mărească. Ei au ajuns acum la această concluzie. De ce? Pentru că așa trebuie să fie.

Stânca pe care stătea Biserica era Isus Hristos. Indiferent ce spuneau alții, Biserica s-a ținut de Cuvânt, de mesajul ceasului, în timpul lui Luther, Wesley și până în timpul cel mai apropiat. Dar acum s-au îndreptat spre tradițiile lor. De ce au făcut-o?

În ultimii 25 de ani, Israelul a recunoscut că a avut un motiv pentru care ei se află din nou în patria lor. Lucrurile astea au fost prorocite, și anume că ei vor fi iarăși în patria lor. Da, a fost prorocit, că ei vor fi strânși din nou. Osea a spus-o. Noi am citit la începutul serviciului divin. Dumnezeu să ne ajute să înțelegem.

În același timp, Mireasa a recunoscut lumina serii. A început să recunoască. Penticostalii flămânzi au început să înțeleagă că organizațiile nu posedă ceea ce și-au dorit ei. Ei sunt așa de diferiți și dezbinați. Vedeți, acum este timpul recunoașterii. Voi trebuie să recunoașteți și să deosebiți. Lumea a aflat, națiunile și-au dat seama. Știința a recunoscut. Chiar și Satana a recunoscut că acesta este timpul în care poate să aducă femeile la cădere, să împingă biserica la cădere și să-i distrugă pe oameni. Asta o știe și el. Dar Dumnezeu știe că pe pământ este un popor care a fost ales dinainte pentru viață. EL a știut că acesta este timpul potrivit să trimită mesajul Său, și El a făcut-o. Oamenii au recunoscut ceasul. Mireasa a recunoscut lumina serii.

Dacă Sodoma ar fi recunoscut timpul său, când doi mesageri asemenea lui Billy Graham și Oral Roberts au venit acolo! Un oarecare

nerușinat a prezentat părți dintr-o predică de pe bandă la Phoenix, ca să arate că eu mă contrazic când am spus: „Eu trebuie să fiu botezat în Numele lui Isus.” Apoi a adăugat: „Ascultați ce spune acum”, și se referea la locul unde povesteam despre Africa, cum botezau ei acolo de trei ori în față și de trei ori înapoi. El pretindea că eu aș fi spus: „Nu este nici o deosebire.” Vedeți, el nu a lăsat să meargă toată banda, ci a scos numai această parte de pe bandă. Așa ceva se poate pedepsi, pentru că aceste benzi sunt protejate de lege. Nimeni nu are dreptul să le falsifice. Asta n-ar trebui să o facă nimeni. Dacă totuși cineva o face, ar putea fi acuzat. Dar facem noi așa ceva? Nu! EL a spus: „Lasă-i!” Dumnezeu mi-a făcut de cunoscut ce se va întâmpla. Să fiți atenți la omul acesta.

În același timp, Mireasa a recunoscut lumina serii. Dacă Sodoma ar fi recunoscut ceasul ei...

Același om a pus din nou banda și a spus: „Priviți aici, voi pentecostali și bapțiști: acest om, prorocul fals William Branham, a spus că Oral Roberts și Billy Graham ar fi fost în Sodoma.” Apoi a oprit banda. Asta a fost. El nu a derulat-o mai departe unde spune că ei au fost mesageri pentru Sodoma. Ei nu au fost în Sodoma de pe vremuri, ci sunt mesageri pentru Sodoma de azi. Oricine știe că eu am spus-o în felul acesta. Ascultați-vă banda de acasă. Cine adaugă sau scoate un cuvânt, partea lui îi va fi scoasă. Dacă acesta este Cuvântul Domnului, atunci să-l lăsăm așa.

Dacă Sodoma și-ar fi recunoscut mesagerul, atunci ar mai sta și azi în picioare, a spus Domnul Isus. Dacă ei ar fi recunoscut ziua ca și Avraam. Avraam știa că va veni fiul făgăduit. Dar el mai știa că trebuie să aibă loc o transformare în el, pentru că el și Sara erau prea bătrâni. Dar după ce s-a întâlnit cu Acela care a cunoscut gândurile Sarei care se afla în spatele Lui, în cort, el a recunoscut ceasul în care trăia. El a spus: „Domnul meu! Trebuie să vă aducem ceva pentru spălarea picioarelor.” Ei au mâncat. Avraam spunea: „Te rog să rămâi un pic.” „O, Doamne!” a fost Domnul, Elohim. El a recunoscut că Dumnezeu îi vorbește dintr-un trup omenesc. El a recunoscut semnul Lui și a fost binecuvântat de Domnul. Sodoma nu a recunoscut ziua ei și a fost arsă de foc. Isus a spus: „Cum a fost în zilele acelea, tot așa va fi când se va descoperi Fiul Omului.”

Biserica nu și-a recunoscut ziua. Așa cum Israelul a fost forțat să

se întoarce în Palestina, tot așa și comunitățile denominaționale vor fi forțate să intre în Consiliul Mondial al Bisericilor. De ce? Pentru că ei nu au recunoscut ceasul. Oameni buni, ieșiți afară de acolo! Să nu luați parte la păcatele lor! Fugiți din pricina vieții voastre, altfel veți fi prinși de semnul fiarei și nu veți mai putea face nimic. Atunci cel necurat va rămâne și în continuare necurat. Dar acela care este sfânt (nu care va fi sfânt, ci care este sfânt), se va sfinți și în continuare. O femeie cu părul scurt nu poate fi sfântă. Pentru unii este greu de crezut, dar asta este Sfânta Scriptură. Biblia spune că prin aceasta ea își necinstește capul, care este soțul ei. Capul lui este Hristos, astfel ea necinstește pe Hristos. Poate ea să fie necinstită fără să fie necurată? Atunci cea cu părul scurt va avea și în continuare păr scurt, iar dacă poartă pantaloni scurți, ea va purta și în continuare pantaloni scurți. Cel ce tăgăduiește Cuvântul, îl va tăgădui și în continuare. Dar cel sfânt va fi și în continuare sfânt. Cel drept va fi și în continuare drept. Cuvântul cel drept s-a descoperit în Fiul lui Dumnezeu. Recunoașteți! EL va fi sfânt și drept și în continuare. Desigur!

Biserica nu a recunoscut ziua ei ca și iudeii, care nu știu cum au ajuns în patria lor. Ei au fost aduși acolo fără contribuția lor. Prin ce? Puterea statală i-a adus la locul lor. Eu voi spune acum ceva: „Puterea statală a adus Israelul în patria sa.” Puterea statală va aduce biserica în Consiliul Mondial al Bisericilor. Dar puterea lui Dumnezeu îi va aduce pe oameni în Mireasa Sa. Lumea te forțează aici și dincolo, dar Dumnezeu te forțează în sus. Duhul lui Dumnezeu, care este Cuvântul lui Dumnezeu („Cuvintele Mele sunt Duh și viață!”) va aduce Mireasa la locul ei, iar ea își va recunoaște poziția în Cuvânt. Atunci ea este în Hristos. Nici o putere statală nu poate să facă așa ceva, deși aceasta a adus Israelul în patria sa. Puterea statală a bisericilor va forța orice organizație religioasă să intre în Consiliul Mondial, dar puterea lui Dumnezeu va ridica Mireasa în slavă.

Oameni buni, recunoașteți ziua voastră pe baza avertismentului lui Isus: semnul Sodomei și starea bisericii de azi.

Priviți ce urma să se întâmple în timpul acesta conform Cuvântului Său. Ascultați acum bine. Semnul Sodomei urma să se întâmple în zilele noastre, un semn ca la Avraam cel chemat afară, care a primit semnul cu o zi înaintea distrugerii Sodomei. Tot ce a fost

prorocit, se va întâmpla acum. Observați ziua în care trăiți! Ne-am referit în continuu la aceasta.

EL a promis că vă trimite lumina cerească, pentru ca sămânța Cuvântului care urma să fie semănată pentru timpul acesta, să ajungă la coacere. Sămânța este aici înăuntru. Sămânța este Biblia. De ce? Pentru că Isus a zis că sămânța pe care a semănat-o Semănătorul, este Cuvântul. Înainte de seceriș sămânța are nevoie de lumină pentru ca holda să se coacă. Altfel se strică și dispore. Dar dacă sămânța este pusă în pământ bun și primește lumină de la soare, aceasta trebuie să se coacă. EL a promis că în zilele de pe urmă, spre seară, va răsări soarele pentru ca sămânța să ajungă la coacere. Sămânța a fost semănată prin predicare. Acum Fiul lui Dumnezeu aduce această sămânță la desăvârșire confirmând-o, dovedind că este adevărată, înțelegeți aceasta? Recunoașteți ziua voastră!

Eu acum închei. Trebuie să închei.

Cei bogați, învățați și orbiți din Laodicea vor scoate Cuvântul din mijlocul lor. Au făcut-o? EL a spus că o vor face. Prorocii din Vechiul Testament au fost trimiși ca să confirme Cuvântul în timpul lor pentru ca oamenii care au fost aleși dinainte să-l recunoască în timpul lor. Astfel a recunoscut femeia de la fântână, Natanael, orbul Bartimeu, Petru și toți ceilalți. EL era Cuvântul și împlinirea acestuia. *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți; dar dacă le fac, atunci să credeți, dacă nu pe Mine, atunci cel puțin aceste lucrări. Ele vă spun cine sunt Eu.”* Înțelegeți aceasta? Să nu pierdeți ocazia acestei zile! Bărbații și femeile din trecut au recunoscut, ei au intrat și au fost siguri.

De ce nu înțeleg pentecostalii ziua lor? Recunoașteți că a sosit timpul serii. Acest timp a sosit pentru ca venirea lui Isus să se confirme. Noi suntem la sfârșit! Recunoașteți ziua.

Eu știu că v-am reținut mult timp. Acum este ora 12.00. Dar mie îmi place această hrană. Ea este viață pentru credincioși. Recunoașteți timpul în care trăiți și semnul timpului. Înțelegeți unde a ajuns totul: Israelul, biserica imorală, la fel și Mireasa. Ce nu s-a împlinit încă și ce se va întâmpla ca următorul eveniment? Luarea Miresei! Desigur, fiecare biserică privește în viitor spre un eveniment puternic. Pentecostalii zic: „Slavă lui Dumnezeu că va veni o zi când vom face

una și alta.” Vedeți, ei mărturisesc și cred așa ceva. Este ca și cu Caiafa care a spus odată: „*Este mai bine ca un singur om să moară pentru popor.*” Biblia ne spune că el a fost atunci un mare preot și din cauza aceasta a spus-o. El a prorocit, dar fără să știe ce spune. Dar a recunoscut el prin această „prorocie” adevărul, când L-a dat la moarte pe Domnul său, al cărui mare preot era el? Exact așa este și azi. Ei așteaptă să vină un timp deosebit.

Eu merg și la conferințele oamenilor de afaceri creștini. Ei spun: „Slavă lui Dumnezeu!” Predicatorii se ridică și pun oamenii în euforie și speranță, spunând: „Va veni o trezire mare. Mâna Domnului va veni peste acest pământ.” Oamenii trăiesc cu speranța, fără să înțeleagă că aceasta se întâmplă în timpul trâmbițelor în legătură cu Israelul. De ce o fac ei? Pentru că ei sunt creștini după mărturisire și nu știu. Nici Caiafa n-a înțeles ce face. Tot așa nici ei nu-și dau seama că ei resping tocmai mesajul care a fost trimis la ei. Amin. Noi am cercetat Scriptura zi de zi, săptămână de săptămână, până când s-a dovedit un adevăr de netăgăduit. Isus a spus că dacă cei orbi nu pot primi adevărul, atunci să-i lăsăm în pace. „*Dacă un orb călăuzește pe un alt orb, atunci cad amândoi în groapă.*” Eu nu știu când și unde, dar eu știu că va veni.

Știți, acum înțeleg de ce voia Satana să mă oprească. Ieri m-am simțit foarte rău. Nu primisem nici un Cuvânt din partea Domnului, deși am făcut tot ce am putut. Mâncasem porumb care nu mi-a făcut bine la stomac. Am fost așa de bolnav, încât abia am putut să mă scol și mă gândeam: „Ce ar putea fi? Eu mă duc acum acolo și nu știu ce să spun. Doamne, mie nu-mi trece prin cap nici un text biblic pe care l-aș putea nota. Eu nu știu absolut nimic.” Pur și simplu nu știam ce să fac. Dar după ce am primit mesajul, Satana îmi spunea în continuu: „Tu te simți rău. Tu ai dureri de cap. Tu ești bolnav. Tu nu poți să te duci și să te prezinți acolo. Totul va fi așa și așa.”

Îmi aduc aminte de o poveste a unui om din Anglia. El a fost doar un om obișnuit. Se spune că un rege avea să trimită un mesaj urgent despre dușman. Astfel a vorbit cu acest om care stătea lângă el: „Ia acest mesaj, și du-l repede în locul acela și transmite porunca mea. Ca dovadă că ești trimis de mine, ia sceptrul meu.” El a plecat repede și a ascuns sceptrul sub manta. Când trecea pe lângă santinela și pe lângă străjerii care vroiau să-l oprească, el le răspundea: „Înapoi! Eu am un

mesaj din partea regelui. Eu sunt trimisul regelui.” Deci, el avea un cuvânt confirmat!

Atunci eu m-am gândit: „Satano, du-te din calea mea! Eu am mesajul Împăratului! Eu trebuie să mă duc.”

Atunci, la Ierusalim, ei L-au ucis pe Împăratul păcii și L-au pus într-o groapă și au pecetluit-o. Trei zile și nopti L-a ținut moartea, dar în dimineața de Paști, El a luat sceptrul în mână și a strigat: „La o parte moarte! La o parte mormânt! Deschide-te! EU SUNT mesajul Regelui. EU trebuie să Mă arăt și să dovedesc învierea. EU sunt învierea și viața. Aleluia!” Acum mă simt bine. Este mesajul Împăratului. O, recunoașteți prieteni. Noi am fost adunați pentru sunetul trâmbiței. Trâmbița Domnului va răsună și nu va mai fi timp.

EL a strâns Israelul a treia zi, așa cum vestise. Au trecut 2700 de ani de atunci. EL a promis că-i va strânge în ziua a treia și a făcut-o. EL a spus că le va arăta calea vieții. Acum ei se află acolo și așteaptă ca Mireasa să fie luată. Apoi pot apare cei doi proroci evrei, pentru ca și ei să ajungă la cunoștința adevărului.

Voi știți că am fost de curând în Cairo pentru a merge la ei. Lewi Petru îmi spunea: „Frate Branham, dacă ei vor vedea aceasta... Ei cred în proroci.” Eu am acceptat și am zis: „Eu cred că va fi o treabă bună.” Vedeți cum este omul? Dar recunoașteți și harul lui Dumnezeu? Am spus atunci: „Voi citi Noul Testament.” Ei au citit Testamentul. Fratele Lewi din Suedia a trimis un milion de exemplare. Ei au citit-o și au ajuns aici și dincolo. Acești iudei nu sunt ca iudeii moderni. Ei au venit și au spus: „Dacă acesta este Mesia, atunci să facă semnul prorocului și vom crede.”

Lewi Petru zicea: „Frate Branham, aceasta este ocazia potrivită! Aceasta este o ocazie. Cineva mi-a spus că va veni odată o astfel de ocazie. Eu fac călătoriile într-acolo.” Cineva a venit și s-a așezat cu fratele Arganbright aici. El a spus: „Frate Branham, asta ar trezi Israelul. Fă-i să înțeleagă și arată-le semnul prorocului, atunci ei vor crede.” Eu am zis: „Doamne, eu sunt pregătit pentru aceasta.” Am luat banii și mi-am cumpărat un bilet, m-am urcat în avion și am aterizat la Cairo. Din nou îmi spuneam: „Da, eu sunt pregătit.”

Atunci Duhul Sfânt mi-a vorbit: „Acesta nu este locul tău. Acesta nu este timpul tău.” Vedeți, omul se supraestimează. Eu mă

gândeam: „Oh, dacă acum am venit așa de departe, totuși mă voi duce.” Ceva îmi vorbea: „Oprește-te aici. Să nu te duci acolo. Trebuie să zbori mai departe în India. Du-te în India, dar nu într-acolo.”

Eu mă gândeam: „De ce așa ceva acum?” Și m-am dus în spatele clădirii aeroportului și m-am rugat: „Doamne Isuse, ce înseamnă aceasta?” Atunci El mi-a făcut de cunoscut. Acești doi proroci vor fi acolo. Totul trebuie să aibă loc conform Scripturii. Moise și Ilie trebuie să vină. Apoi Mireasa nu a fost luată încă din drum. Acești doi proroci se vor întoarce și vor face semnul prorocului. Așa o spune Sfânta Scriptură. Atunci totul este pe deplin împlinit. Israelul se va naște ca națiune într-o singură zi. Amin. Luminile serii strălucesc.

*„Va fi lumină spre timpul serii,
Drumul spre slavă îl veți găsi cu siguranță.
În botezul în apă există azi lumină,
Înmormântați în Numele scump al lui Isus.
Tineri și bătrâni, pocăiți-vă de păcatele voastre!
Atunci Duhul Sfânt vă va umplea cu siguranță.
Lumina serii a apărut.
Este un fapt real că Dumnezeu și Hristos sunt una.”*

Noi ne aflăm în timpul sfârșitului, prieteni. Noi ne gândim acum la cântecul inspirat al poetului, în care se spunea:

„Neamurile se prăbușesc (a început acum 15 ani). Israelul se trezește. Semnele despre care au vorbit prorocii, se împlinesc. Zilele neamurilor sunt numărate (priviți la murdăria lor) și ei se află într-o stare de frică; Întoarceți-vă, voi cei împrăștiati, la proprietatea voastră. Ziua răscumpărării este aproape. Inima oamenilor se pierde de frică. Fiți plini de Duhul lui Dumnezeu. Pregătiți-vă lămpile și curățiți-le. Priviți în sus, pentru că răscumpărarea voastră este aproape. (Desigur!) Prorocii mincinoși mint, ei tăgăduiesc adevărul lui Dumnezeu. [Nu este așa?] Isus Hristos este Dumnezeul nostru”

Ei nu cred aceasta. Ei au în mintea lor tot felul de idei și concepții despre lume. Dar poetul inspirat spune: „Noi umblăm pe urmele apostolilor.”

Vă aduceți aminte de vedenia mea? Am spus atunci: „Dacă cei cărora le-a predicat Pavel vor intra acolo, atunci vor intra și ai mei,

pentru că eu am lucrat exact ca apostolul Pavel. Pe baza aceasta, milioane și-au ridicat mâinile și au spus: „Noi ne bazăm pe aceasta.”” De ce? Să recunoaștem ziua în care trăim, semnul timpului în care trăim. Poate este mai târziu decât credem. Într-o zi cel de afară va rămâne afară. Cine este înăuntru, va rămâne pentru totdeauna înăuntru. Ușa se va închide.

Dacă azi este aici cineva care încă nu a intrat, atunci oameni scumpi, nu vă uitați la slujitorul acesta neștiutor și nepregătit care stă aici. Nu priviți la așa ceva, ci la Cuvântul care este confirmat. Priviți spre Duhul Sfânt care confirmă că acesta este adevărul. Noi ne aflăm în timpul serii. Este mai târziu decât ne gândim!

Femeilor, lăsați-vă părul să crească. Soră, te rog să arunci hainele nepotrivite de pe tine. Aruncați țigările, pentru că vine ceasul în care cel necurat rămâne necurat, iar cel drept va rămâne drept. Cine este înăuntru, va rămâne înăuntru, cel ce este afară, va rămâne afară. Poarta este îngustă. Dacă cel drept abia va fi salvat, atunci unde va fi păcătosul fără Dumnezeu acela care tăgăduiește adevărul?

Să ne aplecăm capetele. Scumpii mei, care ați venit din diferite state ale Americii, lăsați-ne să ne facem un inventar la acest altar, în lumina ceasului și a zilei în care trăim. Care este azi situația Duhului lui Dumnezeu din inimile noastre? Gândiți-vă că trebuie să fie acel Duh fără simțăminte sau murdărie. Orice învățătură a unei comunități și toate celelalte lucruri nu sunt valabile.

Să nu îndrăzniți să adăugați sau să scoateți ceva din Cuvânt. Chiar dacă veți încerca să dați o versiune proprie sau o răstălmăcire, atunci vi se va lua partea voastră din Cartea vieții. Încercați voi să spuneți ceva ce nu a spus Duhul? Vreți să prezentați Cuvântul într-un anume fel sau luați exact ceea ce spune și o lăsați așa? Sau luați părți din predici și le combinați în așa fel ca să iese ceva ce nu e drept? Voi spuneți: „O, eu nu cred c-o să fac așa ceva. Eu știu că comunitatea mea nu crede așa ceva, asta este doar părerea unui om despre Cuvânt.” Dar acest Om este Dumnezeu! Biblia spune să nu vă tăiați părul. Această Biblie mai spune că este o urâciune pentru Dumnezeu, dacă femeile poartă haine bărbătești. Duhul Sfânt a vorbit prin vasul acesta nevrednic și smerit, care poate să stea în epoca aceasta aici, când Împăratul cel mare a zis: „Aici este sceptrul Meu, ia-l și du-te la ei, și transmite-le

mesajul!”

Eu știu că denomi-națiunile încearcă să oprească mesajul cu toate mijloacele. Dar prin harul lui Dumnezeu, eu sunt tot pe drumul meu chemând națiune după națiune, din loc în loc, din comunitate în comunitate: „Veniți și ieșiți afară!” Nu este popular dar, este adevărat!

Veți primi mesajul în același Duh în care a fost scris, în care a fost dat? Aici nu avem loc să chemăm la altar, dar inima voastră este altarul. Dacă nu ați făcut-o încă, atunci ridicați mâinile și spuneți: „O, Dumnezeule ai milă de mine. Lasă ca Duhul lui Dumnezeu să intre în mine, pentru ca puterea Lui să mă elibereze de păcatele mele, de obiceiurile rele, de ură, de dorința de ceartă și de tot ce mai există negativ în mine. Eu știu că duhul meu nu este încă pregătit pentru cer. Pregătește-mă, Doamne în ultimul moment. Poate că aceasta este ultima predică pe care o aud. Poate că este pentru ultima dată când aud acest mesaj. Eu ridic mâna mea. Dumnezeu să aibă milă de mine.”

Dumnezeu să vă binecuvânteze. S-au ridicat multe mâini. Să ne oprim puțin și să rămânem în rugăciune liniștită. Voi care ați ridicat mâinile, arătați prin aceasta că sunteți cuprinși. Eu simt că Duhul mai cheamă pe cineva.

Scumpe Dumnezeule, care cunoști toate lucrurile și ai făcut toate lucrurile pentru un scop anume, unii au fost condamnați, alții au fost orbiți. Pavel spunea că Olarul are puterea să facă vase de onoare și vase de ocară. Acele vase care au fost făcute spre ocară, urmau să le evidențieze pe celelalte care au fost pregătite pentru onoare. Nu poate Olarul să facă ce vrea? Nu este planul lui Dumnezeu pregătit așa dinainte, pentru a chema pe cei pe care El i-a ales dinainte? Cei ce au fost cunoscuți dinainte, pe aceia i-a și chemat. Pe cei ce i-a chemat, i-a și proslăvit.

Poate că azi sunt oameni aici ca femeia de la fântână, înfundați în murdărie, în necredință și tradiții omenești, și în învățături făcute de oameni. Poate că azi ați auzit aceste lucruri de prima dată, dar ceva v-a avertizat în mod deosebit în inima voastră. Multe mâini s-au ridicat, Doamne. Fie ca Olarul cel mare să primească aceste vase și să le facă vase de cinste. Eu cred că este un motiv bine întemeiat în inima fiecăruia, altfel ei nu ar fi făcut-o. Eu cred și stau încă pentru ei.

Permite robului Tău smerit să se roage pentru ei, Doamne. Eu

m-aș ruga pentru ei, ca unul care stă între cei vii și cei morți, ca unul care s-a rugat pentru oamenii din Sodoma: „Veniți afară! Veniți repede afară!”

Veniți cu o inimă smerită la tronul lui Dumnezeu și spuneți: „Isuse, de acum înainte ești al meu. Eu Ți-am promis acum în timp ce șed aici, când Duhul Tău m-a cuprins. Dacă El m-a cuprins aici, eu nu trebuie să mă duc mai departe. Chiar aici Te-ai întâlnit cu mine, chiar aici vrem să facem totul, aici în rândul întâi, doi sau cinci, oriunde ar fi. Aici trebuie să fie pecetluit totul, pentru că aici m-ai condamnat; tot aici mi-ai promis că vei face totul iarăși bine. Chiar dacă sunt murdar și stricat, trebuie să devin alb ca zăpada. Eu cred Cuvântul Tău întreg. Eu sunt pregătit să umblu după Cuvânt, să-l cred și să primesc acest Cuvânt. Asta o fac acum spre slava lui Dumnezeu. Eu știu că viața mea nu valorează nimic, nici pentru mine, nici pentru Dumnezeu și nici pentru aproapele meu. Este bună doar pentru cel rău care vrea să facă o marionetă din mine, să mă arunce încolo și înapoi, să fiu jucăria vreunui bărbat pe care o admiră sau idolul vreunei femei. O, Doamne, fă-mă un slujitor al Tău. Permite-o, o Doamne!” Eu Ți-i predau acum Ție în Numele lui Isus Hristos, Fiului Tău.

Cu capetele și inimile aplecate, vrem să cântăm acum:

Eu aud pe Mântuitorul meu chemând ... (Prietene, poate că aceasta este ultima ta posibilitate). Poți să auzi glasul Lui, care te cheamă? Ce te cheamă? Cine este Mântuitorul tău? Cuvântul. Ce trebuie să faci? Să te dezici de lume. „Eu nu sunt încă botezat în Numele lui Isus. Unde mă voi duce cu El? Prin apă, prin grădină, pretutindeni, la ora de rugăciune, la bazinul de apă, pentru botez, peste tot.” Decideți-vă dacă are dreptate Cuvântul sau biserica. „Sunt eu în adevăr, sau El? Conștiința este în drept sau Cuvântul?” Voi vă aflați acum la locul de judecată. „Este corect ceea ce am crezut până acum sau Cuvântul Său? Este bine să port părul scurt sau să umblu în pantaloni scurți? Este bine să fac parte dintr-o denominațiune?” Ce a spus El?

Și eu mi-am ridicat mâinile, Doamne. Unde trebuie să predic următorul mesaj? Este în seara aceasta aici sau în Africa, Germania sau Elveția? Unde este acest loc, Doamne? Oriunde mă conduci, Te voi urma. Eu mă duc cu El pretutindeni.

Să mai rămânem cu capetele aplecate. Vă veți duce cu El

pretutindeni, oriunde vă va conduce? Vă veți duce cu El și dacă timpul se va sfârși? „Chiar dacă oamenii mă vor prigoni, și mă vor batjocori. Eu totuși mă voi ține de El, Îl voi urma. Eu mă voi duce cu Tine, Doamne, oriunde mă vei călăuzi. Eu voi sta credincios lângă Tine. Chiar și în căldura luptei voi sta credincios. Când eu voi cădea, Tu mă vei ridica, Doamne.” „Cine își pierde viața din pricina Mea, o va găsi din nou.”

*Așa cum EL călăuzește, eu voi urma,
Așa cum EL călăuzește, eu voi urma,
Așa cum EL călăuzește, eu voi urma,
Eu mă duc cu EL, cu EL pretutindeni...*

Doamne Isuse, suflă acum peste aceste batiste. Vindecă pe cei bolnavi și suferinzi, Doamne. Dăruiește-le vindecare, Doamne, în Numele lui Isus.

Vă simțiți bine acum? Simțiți voi că acum totul este pregătit? Trâmbița Domnului va răsună, iar timp nu va mai fi. Aceasta va fi ultima trâmbiță, iar dimineața cea veșnică va începe strălucind în lumină. Noi vrem să-I cântăm acum împreună:

Când sosi-va dimineața...

Să ridicăm mâinile și să spunem: „Prin harul Tău, Doamne.” Prin harul Tău, Doamne! Acum suntem frați și surori în Domnul. Noi vrem să ne întoarcem unii spre alții și să ne strângem mâinile. Spuneți: „Când Domnul cheamă pe ai Săi, voi fi acolo.”

*Când Domnul îi va chema pe ai Săi
Când Domnul îi va chema pe ai Săi
Când Domnul îi va chema pe ai Săi
Prin harul Mântuitorului meu, voi fi acolo.*

O, atunci va fi un timp minunat, când vom umbla și vom auzi pe cineva spunând: „Cine este aceasta? Mama!” Amin! „Nu va mai dura mult.” În câteva minute veți fi transformați. Noi vom fi răpiți împreună și uniți pentru a-L întâmpina pe Domnul în văzduh. O, într-un moment, într-o clipă. „Aici e fratele DeArk. Aici este fratele ... Privește numai, ei

sunt cu toții aici. Ce s-a întâmplat?” „Ei mi s-au arătat. Acum nu va mai dura mult; într-un moment voi fi transformat, într-o clipă!” O, da!

Așa cum a spus El, Israelul era ca norii dimineții. Dreptatea voastră a dispărut ca aburul. Când totul va fi șters de lumina soarelui, atunci Domnul va chema pe ai Săi, iar eu voi fi acolo. (Fratele Branham cântă.)

Să ne ridicăm. O, nu este minunat? Acestea sunt locurile cerești în Hristos Isus. Nu aș schimba aceasta cu nimic. Oricât de mult îmi place să mă duc la pescuit și la vânatoare, pentru că-L văd acolo pe Dumnezeu în natură, dar nu aș schimba un minut din aceste trăiri din adunare cu toate experiențele de vânatoare. Un minut din aceasta este suficient.

„O, Dumnezeule, lasă ca în mine să înceapă o trezire. Lasă ca eu să fiu această trezire. Lasă ca fiecare din noi să fie o trezire. Fă-mă flămând, Doamne, fă-mă setos. Creează în mine, Doamne, ceea ce eu am nevoie. Lasă-mă să fiu al Tău, din ceasul acesta, să fiu un slujitor mai devotat, mai smerit, prietenos, mai devotat pentru slujbă, ca să privesc mai mult la cele pozitive decât la cele trecătoare și negative. Lăsați-mă să alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești al lui Dumnezeu în Hristos Isus. Amin.” Aceasta este dorința noastră, nu-i așa?

Până deseară când ne vom vedea din nou, vrem să luăm cu noi scumpul Nume al lui Isus. Să ne aplecăm capetele. (Fratele Branham cântă.)

Amin!